శ్రీ రామకృష్ణ కథామృతము

నేడే కొనండి (ప్రథమ భాగము) నేపదే చదవండి.

శ్రీ "మ.—" చే వంగభాషలో విరచితమైన మూలగ్రంథమునుండి అనూదితము. నవభారత నిర్మాతయగు శ్రీ వివేకానందస్వామికి శ్రీరామకృష్ణపరమహంస గురుదేవుడు. ఆ పరమహంసదేవుని దివ్య వచనామృతమును శ్రీ "మ.—" ఆనంద తన్మయతతో తాను వినినది వినినట్లుగ ఐదు భాగములుగ గ్రంథస్థమొనర్చెను. అందు ప్రథమ భాగమిది.

ఆ అవతారమూర్తియొక్క వచనములు ఈ పుటలయందు మనస్సును పూర్తిగ ఆకట్టుకొనునట్లుగ అనువదింపబడినవి. వీనిలో పరిష్కరింపబడని తత్త్వవిషయిక సమస్య లేదు, తొలగింపబడని ఆధ్యాత్మిక సంశయము లేదు. వివరింపబడని ఆత్మవికాసక విషయము లేదు. ఆసక్తికరము. ఆధ్యాత్మికులకు ఒక వరప్రసాదము.

వెల : సాదా : రూ. 8-00

పుటలు : 240 + VIII ప్రథమ ముద్రణము కాలికో : రూ. 12-00

భారతదేశము

అనువాదకులు :

శ్రీ గడ్డం చెన్నప్పనాయుడు

భారతదేశమునుగూర్చి శ్రీ వివేకానంద స్వామి రచించిన కొన్ని వ్యాసముల కిది ఆంధ్రానువాదము. నవ్య భారతాభ్యుదయమున కిది ఎంతేని ఉపయుక్తమగు గ్రంథము.

పుటలు : 114 + IV వెల : రూ. 2-00

ద్వితీయముద్రణము.

భారతీయమహిళ

అనువాదకులు :

ఆచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలంగారు

శ్రీ వివేకానందస్వాముల యుపన్యాసము లందును రచనలందును మహిళలను గూర్చిన ఘట్టములను క్రోడీకరించి అద్వైతాశ్రమమువారు ఒక చిన్న గ్రంథమును మైలాపూరు శ్రీరామకృష్ణమఠము వారు అంతకన్న చిన్న గ్రంథమును ఆంగ్లములో ప్రచురించియున్నారు. ఆ రెండును ఇందు ఆంధ్రీకరింపబడి యున్నవి.

పుటలు : 100 + X వెల : రూ. 2-00

ఇట్లు వ్రాయుడు :

మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౪ | ౧౯౭౭ - ఫిబ్రవరి : నల - మాఘము | సంచిక ౨

విషయసూచిక

శ్రీ వివేకానంద జీవితచరిత్ర

(శ్రీ చిరంతనానందస్వామి ప్రణీతము)

ఇందు శ్రీ స్వాములవారి జీవితమున నింతకుపూర్వము గ్రంథస్థములు గాని ముఖ్య సంఘటన లెన్నియో శ్రీవారి సోదర శిష్యులవలన విని వ్రాయబడినవి. ఇది శ్రీస్వాములవారి సంపూర్ణ చరిత్ర!

నిర్దుష్టమైన భాష, అందమైన అచ్చు, ఆకర్షకమైన రూపము.

432 పుటలు వెల : రూ. 4-00

(పదవ కూర్పు)

శ్రీ శారదాదేవి జీవిత చరిత్ర

రచయిత :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామివారు

శ్రీ రామకృష్ణభగవానుని సతీమణియు ఆదర్శమాతయు, యోగినియునగు మహనీయురాలి దివ్యచరిత్ర. ప్రతి స్త్రీయును పురుషుడును చదువవలసిన గ్రంథము. తియ్యని తెలుగు. పాలవంటి శైలి.

ఆఱవకూర్పు.

పుటలు : 246 వెల : రూ. 4-00

బాలల వివేకానందుడు

బెంగాలీ మూలము :

శ్రీ నిరామయానందస్వామి

అనువాదకులు :

శ్రీ కరణం రంగనాథరావు

జగద్విఖ్యాతుడైన వివేకానందస్వామి జీవితచరిత్ర బాలబాలికలకు సులభముగా అర్థమగునట్లు రచింపబడినది. స్వామివారి బాల్యవిశేషములు శ్రీ రామకృష్ణుల సాంగత్యము పాశ్చాత్యదేశములకు పయనము మాతృదేశమున వారి కార్యక్రమము మనోహరముగ సంగ్రహింపబడినది.

పుటలు : 80+viii వెల : రూ. 2-00

(రెండవ ముద్రణము)

శ్రీరామకృష్ణోపనిషత్తు

తమిళ రచయితలు :

శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచార్యులుగారు

ఆంధ్రానువాదకులు :

గౌ॥ న్యాయమూర్తి

శ్రీ ప్రత్తిపాటి సత్యనారాయణరావుగారు

శ్రీరామకృష్ణ దేవుని దివ్యోపదేశ వాక్యము లాధారముగాగొని, వానిని విరివి పఱచి, మనోహర కథా రూపముగను, సంభాషణరూపముగను అమర్చబడినది.

128 పుటలు వెల : రూ. 3-75

బ్రహ్మానందబోధనలు

(ఆధ్యాత్మిక పరిప్రశ్నములు)

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

బ్రహ్మానందబోధనలు (శ్రీ బ్రహ్మానంద స్వామి జీవితోప దేశములు) అను గ్రంథము నుండి బ్రహ్మానందవాణి యను పేర ఇందు ఉపదేశములు మాత్రము సంగ్రహింపబడినవి. పాఠకుల సౌకర్యార్థము స్వామి సంగ్రహ చరిత్రయు చేర్చబడినది. స్వామి యుపదేశములు ఆధ్యాత్మికతత్త్వములను సాధనయందలి రహస్యములను అరటి పండొలిచి ఇచ్చినట్లు విశదీకరించును.

పుటలు: 272 + XXI వెల: రూ. 4-75

(ప్రథమ ముద్రణము)

భక్తియోగము

అనువాదకులు:

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఆధునికుల చిత్తము నాకర్షించురీతిని, అమోఘవచనములతో, విమర్శకదృష్టితో శాస్త్రప్రమాణములతో భక్తితత్త్వమును శ్రీ వివేకానందస్వాములవా రిందు విపులముగా ప్రదర్శించి యున్నారు. మూల గ్రంథములలోని ప్రమాణవచనములును వానికి టిప్పణములును సులభశైలియందు వ్రాయబడి యున్నవి.

(ఏడవ కూర్పు)

(121+4 పుటలు) వెల: రూ. 4-00

కర్మయోగము

అనువాదకులు:

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు శ్రీ స్వాములవారు కర్మయోగ తత్త్వమును అరటిపం డొలిచినట్లు విశదీకరించియున్నారు. కర్మమెటుల మోక్ష సాధనమో స్పష్టీకరించియున్నారు.

(అష్టమ ముద్రణము)

(146+8) పుటలు వెల: రూ. 4-00

గురూపదేశములు

అనువాదకులు:

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

శ్రీ గురుదేవుని మానసపుత్రు డనబరగిన శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామి గురుముఖము నుండి వచ్చిన యుపదేశములను యథాతథముగ గ్రహించి వానియందు ముఖ్యములగు వానిని సంగ్రహించి యాంగ్లమున రచించిరి. వాని యనువాదమే ఈ గ్రంథము. ఇందు గృహస్థులకు సాధకులకు వలయు సూక్తు లెన్నియో వివరింపబడియున్నవి.

పుటలు: 168 వెల: రూ. 2-00

తొమ్మిదవ ముద్రణము

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004.

మనవి

రచయితలకు

1. జనరంజకమైన శైలిలో సంస్కృతి మతము తత్త్వ శాస్త్రములకు సంబంధించినవి ఉన్నత విలువలను గూర్చినవి అయిన రచనలుసంచికలో ప్రచురణార్థము పంపవచ్చు.

2. రచనలు సంచికలో మూడు లేక నాలుగు పేజీలకు మించకుండా ఉండాలి. ఇంకా పెద్దవైన రచనలు ప్రచురించడం సాధ్యం కాకపోవచ్చు.

3. తగినన్ని స్టాంపులు జతచేస్తే తప్ప, ప్రచురింపబడని రచనలు త్రిప్పి పంపబడవు.

4. సంతరించిన రచనలలోని అభిప్రాయాలకు సంపాదకులు బాధ్యత వహించరు.

5. ఆహూతములైన రచనల ప్రచురణలో కూడా తుది నిర్ణయం సంపాదకులది.

ఇతర వివరాలకు :

సంపాదకుడు
శ్రీరామకృష్ణప్రభ, P. B. 635
మైలాపూర్, మద్రాసు-4.

చందాదారులకు

1. శ్రీరామకృష్ణప్రభ సంపుటం ప్రతి ఏటా జనవరి నుంచి ప్రారంభమౌతుంది. ఏమాసం నుండి అయినా చందాదారులు కావచ్చు.
2. చందాపైకం మనియార్డరు ద్వారాగాని క్రాస్డ్ పోస్టల్ ఆర్డర్, క్రాస్డ్ బ్యాంకు డ్రాఫ్టుల ద్వారాగాని ('శ్రీరామకృష్ణ మఠము, మద్రాసు' అను పేరిట) పంపవచ్చును. మనియార్డరు కూపనులో అడ్రసు వివరాలు సరిగా వ్రాయాలి.
3. చందాదారులు ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో తమ చందాదారు సంఖ్యను ఉదాహరిస్తూ విలాసం స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
4. మూడు నెలలకు మించిన అడ్రసు మార్పిడి ఆ ముందటి నెల మొదటి వారంలోగా తెలియజేయాలి.
5. సంచిక సాధారణంగా నెల ఆఖరి వారంలో అందుతుంది. అందకపోతే మరుసటి నెల మొదటి వారంలోగా తెలపాలి.
6. చందాదారులకు మా ప్రచురణలపై వెలలో 5% తగ్గింపు ఉంటుంది.

వివరాలకు :
మేనేజర్
శ్రీరామకృష్ణప్రభ, P. B. 635
మైలాపూర్, మద్రాసు-4.

ప్రచురణకర్తలకు

శ్రీ రామకృష్ణప్రభలో మతతత్త్వశాస్త్ర సంస్కృతి విషయికములైన తెలుగు ప్రచురణలు సమీక్షింపబడుతాయి. సమీక్షకై రెండు ప్రతులు పంపవలసి ఉంటుంది.

-సంపాదకుడు.

'అఖిలవిభు శరణొందుమ, యా క్షణంబ యతనికృప నీదు ననుభూతి కందు వత్స'.

— శ్రీ శారదామణి

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౮ | ౧౯౭౭ – ఫిబ్రవరి :: నల – మాఘము | సంచిక ౨

ఓం నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ!

శ్రీరామకృష్ణ కర్ణామృతము

శుశ్రూషితే గురుపదే నియమః కిమర్థం
తచ్ఛాసనే ష్వనుసృతేషు జపః కిమర్థమ్।
చేత్స్నాతి తద్రజసి తీర్థజలం కిమర్థం
తద్భక్తి రస్తి యది మోక్ష సుఖం కిమర్థమ్॥

శ్రీగురుదేవుల పాదసేవ చేసినచో ఇక వేఱు నియమసాధనలేల? వారి యానతులు శిరసావహించినచో ఇక వేఱు జపములేల? వారి పాదధూళియందు స్నానము చేసినచో ఇక వేఱు తీర్థస్నానములేల? వారిపట్ల భక్తియే కుదిరినచో ఇక మోక్షసుఖమదియేల?

భక్తే స్తథా భగవతస్సమనుగ్రహస్య
నైవావయన్తి సకలార్థవిదోఽపి హేతుమ్।
ఏతే క్వచిత్ సుకృతినోఽపి న సంలభన్తే
దుష్కర్మిణోఽపి కుహచిత్తు సమాప్నువన్తి॥

నిజమగు భక్తిలాభమునకు భగవదనుగ్రహమునకు కారణములు సకలశాస్త్రముల నెఱిగిన విద్వాంసులకే తెలియవు. ఏలన కొన్ని పర్యాయములు సజ్జనులకుకూడ ఇవి లభింపవు. అంతియగాక దుర్జనులకు సైతము లభించుచుండును!

శ్రీ రామకృష్ణస్మృతులు

'అట్లు నాకు పూర్ణాభిషేకమున[1] దీక్షనిచ్చి ప్రతిదినమును అసంఖ్యాకములైన తాంత్రిక సాధనలను బ్రాహ్మణి నాచే చేయించినది. ప్రస్తుతము నాకా సంగతులన్నియు అన్ని సమయములందును జ్ఞాపకము లేవు. కాని జగజ్జనని కృపవలన ప్రేమికుల పరమ సౌఖ్యమును నిశ్చలచిత్తముతో చూడగలిగిన రోజు గుర్తున్నది. అందు భగవంతుని ఆనందలీల తప్ప అన్యమును చూడలేదు. మనస్సు సాధారణమగు మానవభావముల పొంతకు దిగజారుటకుబదులు ఉన్నతోన్నతముగ నెగయుచు తుదిని గాఢ సమాధిలో లీనమయ్యెను. బాహ్యస్పృహ వచ్చినపిమ్మట బ్రాహ్మణి ఇట్లనుట వింటిని. "మిక్కిలి కష్టసాధ్యమగు నొక తాంత్రిక సాధన లక్ష్యమును నీవిప్పుడు అందుకొంటివి. భగవద్భావమున ప్రతిష్ఠితుడవైతివి." వీరభావమున చేయు పూజయందు ఇది చరమ సాధన.

'అల్పకాలము పిదప తాంత్రిక పద్ధతిలో నేను స్త్రీరూపమునకు పూజ చేసినపుడు అది ఇంకొక భైరవి సహాయముతో పగటిసమయమున ఎల్లర సమక్షమునందు దేవాలయపు నాటమందిరమున చేసితిని. అది పూర్తియైన పిమ్మట శాస్త్ర విధి ననుసరించి ఆమెకు నమస్కరించితిని. నేను ఆ విధమున పూర్తిచేసిన వీరభావమున పూజకు సంబంధించినవానిలో అది ఆఖరి విధి. అందరు స్త్రీలయందును నా మనోభావము, శిశువునకు తల్లిపట్లనుండు భావము, ఆ సుదీర్ఘ తాంత్రిక సాధనకాలమున చెక్కుచెదరక యుండినట్లే ఆ సమయమున నెన్నడును ఒక చుక్క మద్యమైనను నేను స్వీకరింపజాలకుంటిని. కారణ[2] మను పేరు ఉచ్చరించినంతనే అది నాయందు జగత్కారణ సాక్షాత్కారమును ప్రబోధింపగా నేను పూర్తిగా దానియందు లీనుడనయ్యెడివాడను. అట్లే అట్టి ఇతరములగు మాటలను విని నంతనే జగత్కారణము నా ఎదుట ప్రత్యక్షమయ్యెడిది, నేను సమాధిగతుడనయ్యెడివాడను.'

* * *

'ఏ [తాంత్రిక] సాధనయందుగాని సిద్ధిని పొందుటకు నాకు మూడు దినములకంటె ఎక్కువ కాలము పట్టలేదు. ఏదైన నొక సాధన నెత్తుకొనినపుడు హృదయపూర్వకమగు ఉత్కంఠతో ఆ సాధన ఫలిత సాక్షాత్కారమునకై దివ్యజననిని మరి మరి ప్రార్థింపగా ఆమె అనుగ్రహించి మూడు దినములలోనే విజయము నొసగెడిది.'

* * *

['మీరేల ఆధ్యాత్మిక సాధనలు చేయవలసి వచ్చెనని యొక భక్తుడడిగెను.] 'శివుని భర్తగా పడయుటకు దివ్యజననికూడ కఠోరమగు సాధనలను చేయవలసెను. ఆమె పంచతప మాచరించెను. చలికాలమున నీటియందు మునిగి సూర్యుని తదేకదృష్టితో చూచును. సాక్షాత్ శ్రీకృష్ణుడే ఎంతయో సాధన చేయవలసెను. నాకెన్నియో యౌగిక అనుభవములు కలిగినవి. వాని విషయములను నేను వివరింపజాలను. బిల్వ వృక్షముక్రింద నాకెన్నియో ఉజ్జ్వలమైన దివ్యదర్శనములు కలిగినవి. అచ్చట నేను తంత్రములలో చెప్పబడిన వివిధ సాధనలను అభ్యసించితిని, నాకు మానవకపాలములు మొదలగు వస్తువులెన్నియో కావలసెను. నాకై బ్రాహ్మణి ఈ వస్తువులనన్నింటిని సేకరించెడిది. ఎన్నియో యౌగిక ఆసనములను నే నభ్యసించితిని.'

* * *

'బిల్వవృక్షముక్రింద నేను తాంత్రిక సాధనల నభ్యసించితిని. ఆ సమయమున పావన తు-

1. తాంత్రిక సాధనలయందు సంపూర్ణదీక్ష.

2. వంగభాషయందు 'కారణ' శబ్దమునకు కారణమనియు మద్యమనియు రెండర్థములు.

కిని ఇతరములగు మొక్కలకును ఏ భేదమును నేను చూడజాలకుంటిని. ఆ స్థితిలో నేను కొన్ని సార్లు నక్కల ఉచ్ఛిష్టమును[3] తింటిని. రాత్రియంతయు బయటనుంచిన ఆహారమును తింటిని. అందులో కొంతభాగమును పాములు తదితర ప్రాణులు తినియుండవచ్చును. అవును. అట్టి వస్తువులను నేను తింటిని,

'కొన్ని పర్యాయములు నేను కుక్కపై సవారి చేసితిని దానికి లూచీలు తినిపించుచు అందులో కొంత నేనును తినెడివాడను. ప్రపంచమంతయు భగవంతునిచేతనే నింపబడియున్నదని నేను గుర్తించితిని. అజ్ఞానమును నశింపజేయక ఆధ్యాత్మిక సాక్షాత్కారము లభింపదు. కనుక నేను వ్యాఘ్రభావమును వహించి అజ్ఞానమును మ్రింగివేయుదును.'

* * *

'నేను మొదట ఈ మహోన్నత స్థితి నందు కొనినపుడు నాకు కాళీమాతను పూజించుటగాని నైవేద్యమును సమర్పించుటగాని సాధ్యము కాకుండెడిది. ఈ విషయమై దేవాలయాధికారి నన్ను దూషించెనని హలధారియు హృదయుడును నాతో చెప్పిరి. కాని నేను నవ్వి యూరకుంటిని. నాకెంతమాత్రమును కోపము రాలేదు.

3. కొన్ని తాంత్రిక పూజలందు కాళి సహచరులగు నక్కలకు ఆహారము నివేదింతురు.

జ్ఞానము

ప్రకాశముచేత తప్ప వస్తువులు కనిపింపనట్లు సమ్యగ్విచారముచే తప్ప జ్ఞానము లభింపదు.

అజ్ఞానమునందు సర్వమును సృష్టింపబడుచున్నది. జ్ఞానోదయమున సర్వమును ప్రళయము నొందుచున్నది.

అద్దమువలె మనస్సు పరిశుద్ధమైనపుడు జ్ఞానము అందు ప్రస్ఫుటమగుచున్నది. కనుక మనస్సును పరిశుద్ధము చేయుటయందు శ్రద్ధ వహింపవలెను.

నిరంతరము శ్రద్ధాయుతము అగు అభ్యాసముచే జ్ఞానము అజ్ఞాన కలుషితమైన జీవాత్మను పరిశుద్ధపరచి పిదప తానును అదృశ్యమగుచున్నది. కటకచూర్ణము బురదనీటిని పరిశుద్ధపరచి పిదప తానును అదృశ్యమగునుకదా.

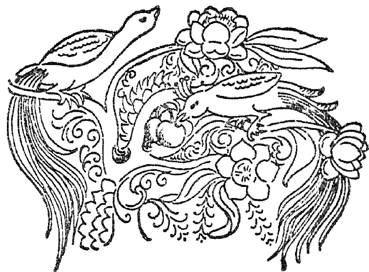
రాగద్వేషాదులతో నిండియున్న ఈ ప్రపంచము స్వప్నమువంటిది. మానవుడు అజ్ఞానమున నున్నంతకాలము అది యథార్థమువలె తోచును. జ్ఞానోదయము కాగనే ఆ ప్రపంచము మిథ్యయగును.

నిరంతర ధ్యానమనెడు కాష్ఠమథనముచే జ్ఞానజ్వాల రగులును. అజ్ఞానమనెడు ఇంధనము నది సంపూర్ణముగ దహించును.

తత్త్వ సాక్షాత్కారమువలన కలుగు జ్ఞానము, దిక్కును గూర్చిన భ్రమను సూర్యుడు తొలగించునట్లు, అహంకార మమకార లక్షణయుతమగు అజ్ఞానమును తత్క్షణమే నశింపజేయును.

ప్రభాప్రసారము
(సంపాదకీయము)

భక్తశరణ్యుడు

"ఆధ్యాత్మికుడవుగ నుండుము. తత్త్వమును నీవే సాక్షాత్కరించుకొనుము" అనునదే మానవతకు నా గురుదేవుని సందేశము. నీ సోదరమానవుని కొరకై త్యాగము చేయుదువని ఆయన అభిలాష. నీ సోదరునిపై నీకు గల ప్రేమనుగూర్చి మాటలు పోగులుపెట్టుట చాలించి ఆమాటలను రుజువు చేయుటకై ప్రయత్నింతువని ఆయన అభిలాష. త్యాగమునకు సమయము వచ్చినది. సాక్షాత్కారమునకు సమయము వచ్చినది. ఇక ప్రపంచమునందలి అన్ని మతములయందును సామరస్యమును చూడగలవు. కీచులాటలు అనావశ్యకములని తెలియగలవు. అప్పుడు మాత్రమే నీవు మానవతకు సహాయము చేయుటకు సిద్ధముగ నుండగలవు. అన్ని మతములయందును అంతఃస్యూతమైన ఏకత్వమును ప్రకటించి స్పష్టము చేయుటయే నా గురుదేవుని జన్మకారణము. ఇతర గురువు లందరును వారి వారి పేరులు గల ప్రత్యేక మతములను బోధించిరి. కాని ఈ పందొమ్మిదవ శతాబ్దపు గురువరేణ్యుడు తన ఘనత ఏమియు చెప్పుకొనలేదు. ఏమతమును కాని కొంచెపరుపక అన్నింటిని అతడట్లే నిలిపెను. ఏల? నిజమున కవి యన్నియును ఒకే యొక సనాతన ధర్మమునందలి యంగములే యని గుర్తించినాడు కనుక. స్వీయ అనుభవముచేత అన్ని మతములకును గమ్యము ఒకటే అనియు, ప్రతి మతమును ఒక విషయమునే బోధించుటకు ప్రయత్నించుచున్నదనియు, భేదమంతయు చాలవరకు రీతిలోననియు ఇనుమిక్కిలి భాషలోనే ననియు ఆయన తెలిసికొనినాడు. మౌలికముగ అన్ని మతములకు అన్ని శాఖలకు గమ్యము ఒక్కటియే.

—శ్రీ వివేకానందస్వామి.

శ్రీరామకృష్ణుడు భక్తశరణ్యు డనునపుడు భ[illegible] ప్రత్యేకముగ నిర్వచనము నీయవలసి యున్నది. 'స్వస్వరూపానుసంధానమ్ భక్తిరిత్యభిధీయతే' అని శ్రీ శంకరులును 'సాత్వస్మిన్ పరమప్రేమ రూపా' యని నారదులవారును సాంప్రదాయిక జ్ఞాన భక్తిమార్గములలో నిర్వచనముల నిచ్చిరి. ఆ రెండింటి యుద్దేశమును ఒకటియే యని సమర్థించు పండితులున్నను సాధారణ జనులకు వానిలో వైవిధ్యము భాసింపకమానదు. కనుక భగవంతుని రూపముననో పరబ్రహ్మము రూపముననో ఆ పరతత్త్వమును అనుభవగతముచేసి కొనవలెనను ప్రగాఢవాంఛయే భక్తి యనినచో శ్రీరామకృష్ణునిపట్ల భక్తికి సరియగు అర్థము కుదురును.

ఇక భక్తులను పదముకూడ కేవలము హిందువులకు మాత్రమేగాక అట్టి వాంఛగల సకల మానవులకును వర్తించును. భగవదనుభవమును సిద్ధాంతరీత్యా అంగీకరింపని క్రైస్తవాది మతములున్నను వానిలోకూడ సెయింట్ థెరెసా సెయింట్ ఫ్రాన్సిస్ బ్రదర్ లారెన్స్ మొదలగు వారందరును భగవదనుభూతిని పొంది దానిని బోధించినవారే. సిద్ధాంతము ప్రకారము, క్రీస్తు మాత్రమే ఏకైక ఉద్ధారకుడని యంగీకరించి చర్చికి నియమిత పర్యాయములు పోవుచు నియమిత ధనమిచ్చుచు నియమిత కర్మల నాచరించినచో అతడు ఆదర్శప్రాయుడైన క్రైస్తవుడు. ఇట్లు నియమావళి అనుష్ఠానము, హృద్గతమైన ఆరనికోటిక అను రెండు విభాగములు ప్రతి మతమునందును

మనకు కన్పించును. కొన్ని మతములు అనుష్ఠానమునే పరమార్థముగా చేసివేయగా తదితరములు అనుష్ఠానమును భగవద్వాంఛకు ద్రోహదముగా స్వీకరించును. మతమనగా తత్త్వసాక్షాత్కారమే యను శ్రీ వివేకానందస్వామి నిర్వచనము నంగీకరించినచో ఇక భగవద్భక్తులకు క్రైస్తవ మహమ్మదీయ హైందవాది విభేదములు నిలువవు, యావత్ప్రపంచమున గల ఇట్టి భక్తులకే శ్రీరామకృష్ణుడు సర్వశరణ్యుడగుచున్నాడు.

వాంఛ ఎల్లరకును సమానమే యైనను ఆయా మతములు వాని వాని గమ్యములను బహువిధములుగా వర్ణించుచుండగా వానిమధ్య సామరస్య మెట్లేర్పడుననుసంశయము సమంజసమే. పరిశీలించి చూచినచో, మతస్థాపకులు తమ యనుభవమును వెలిబుచ్చుటలో సిద్ధాంతము లేర్పడినవి. ఈ సిద్ధాంతములను అనుభవముద్వారా సర్వదా నిరూపించుకొనగలుగు అనుయాయులసంఖ్య క్రమముగా తగ్గిపోవుటచేత సిద్ధాంతములకు కాలక్రమమున పాచిపట్టి ఆ పాచియే పరమార్థమని వాదులాడువరకును దిగజారును. మతములమధ్య వివాదములను పరిశీలించినచో కేవలము గ్రంథ పాండిత్యముచేతనే అగ్రేసరులై భగవద్దర్శనమునకు కనీసపు టర్హతలైన క్షమ సహనము దయ సానుభూతి మొదలగు లక్షణములు లేనివారే వాది ప్రతివాదులగుటను గమనింపగలము. వారిలో ఏ ఒక్కరికైనను నిజమగు భగవత్సాక్షాత్కారము కలిగినచో ఇతరులు అవశ్యము దానిని గుర్తింపగలరనుటకు సంశయింప పనిలేదు. చారిత్రికముగ కూడ శ్రీమద్రామానుజులు యజ్ఞకీర్తితో శాస్త్రవాదము చేసిన ఘట్టము దీని కుదాహరణము. ఇరువదియొక్క దినములు వాదించియు శ్రీమద్రామానుజులు పండితుడగు యజ్ఞకీర్తి అద్వైతమును భంజింపలేకపోయెను. కడపటిరాత్రి దుఃఖముతో తన భగవంతుని ప్రార్థించి మరునాడు వాదార్థమైరాగా యజ్ఞకీర్తి వారి తేజమును గాంచి తత్త్వమును దర్శించు ప్రయత్నమును మాని ఇన్నాళ్లును నిరర్థక గ్రంథాలోడనముతో వ్యర్థము చేసితినని పరితపించుచు వారికి పాదాక్రాంతు డయ్యెను. ఇట్లు భగవదనుభవమును పొందిన మతస్థాపకు లిరువురు కలసినచో వారేమిచేయుదురనుట మనకు ఊహగనే మిగులును. ఈ విషయముననే శ్రీరామకృష్ణుని విశిష్టత సర్వశరణ్యత మనకు స్పష్టముకూడ అగును.

శ్రీరామకృష్ణుడు భగవత్సాక్షాత్కారమునకు గాఢమగువాంఛ తప్ప వేరొక 'అధికారము' అక్కరలేదని తమ జీవితమున ప్రథమాధ్యాయమున నిరూపించెను. ఆయనకు ప్రప్రథమమున మాతృదర్శన మగువరకును ఏ గురుసహాయముకాక తన హృదయపు టారాటమే ఆలంబనమైనది. కేవలము దాని ఫలితముగనే ఆయన భవతారిణి సాక్షాత్కారమును పొందగలిగెను. ఆ పిదపనే భైరవి బ్రాహ్మణి తోతాపురి మొదలగు 'గురువు' లందరును వచ్చి ఆయా మార్గములను ఆయనకు బోధించి వారివద్ద తమ చివరి పాఠములను నేర్చుకొని పోయిరి. ఈ విషయమును గమనించినచో వివిధ మతస్థాపకులు ఒకచోట సమావేశమైన ఫలితమే శ్రీరామకృష్ణుడు సకల మతములను అభ్యసించుట ద్వారా కలిగినదనుట విశదమగును. భైరవి బ్రాహ్మణికి గల అద్వైతాసహనమును తానే గొప్ప భక్తురాలననెడు దుర్గర్వమును ఆయన ప్రత్యక్షముగనో పరోక్షముగనో మాన్పెను. అట్లే తోతాపురికి ద్వైతభావమునందుగల అపహాస్యదృష్టిని పోగొట్టెను. ఆ విధముగనే క్రైస్తవుల మహమ్మదీయుల మతములనుకూడ అభ్యసించి వాని తాత్త్విక సత్యమునుకూడ ప్రకటిం

చెను. కర్తాభజులవంటి సంశయాస్పదమార్గము కూడ గమ్యమును చేర్చగలదని ఆయన కను గొని ఎందరు మానవులో అన్ని మార్గములని తన మతమును స్థాపించెను.

ఇట్లు ఆయన మతస్థాపనవలన ఇతర మతము లన్నియు ఉన్మూలితములు కాలేదు. పైగా అవి యన్నియు పునః సుస్థిరముగ ప్రతిష్ఠింపబడినవి. ఎవరైనను తమ మతమునందు విశ్వాసమును కోల్పోవనక్కరలేదు. అన్ని మతముల సత్యత్వ మును శ్రీరామకృష్ణులు తమ యాచరణద్వారా ప్రతిష్ఠించియున్నారు. ఏ మతము నవలంబించు వారికైనను ప్రోత్సాహకుడు మార్గదర్శకుడు సం శయనివారకుడునై శ్రీరామకృష్ణుడు వెలసియు న్నాడు. ఆ దృష్టితో ఆయన శ్రద్ధాళువులగు ఏ మతావలంబులకైనను గురువగుచున్నాడు. తన బోధనలను తన జీవితమున ఆచరించువాడేకదా నిజమైన గురువు ?

శ్రీరామకృష్ణుడను నొకవ్యక్తి, వ్యక్తమగు తత్త్వమునే గుర్తింపని జ్ఞానులకు విభిన్న దైవ తముల నంగీకరించు వివిధభక్తులకు గురువులనే అంగీకరింపని ఇతర మతములకును గురుడు అనుట అసంగత వాక్యముగా తోపవచ్చును. కాని ఆయన జీవితమే ప్రత్యక్షప్రమాణముగ ఎదుట నుండగా దానిగురించి ఊహాపోహలు సిద్ధాంత రాద్ధాంతములు చేయుటయే అసంగతమైన విష యము. ఆయన పోషకులలో మొదటివాడగు మథురనాథుడు ఆయనను శివునిగా కాళీమాతగా దర్శించెను. భైరవీబ్రాహ్మణి ఆయననుతన ఇష్టదే వతయగు రామచంద్రునిగా దర్శిచెను. వైష్ణవ చరణుడు భగవదవతారముగ నంగీకరించెను. గౌరీకాంత తర్కభూషణుడు అవతారములకు మూలమగు పరతత్త్వమే శ్రీరామకృష్ణుడనెను. అఘోరమణీదేవి ఆయనను బాలగోపాలునిగ సాక్షాత్కరించుకొనెను. ఇట్లు ఆయనయందు తమ తమ ఇష్టదైవములను దర్శించిన భక్తుల జ్ఞానులగూర్చి వ్రాయవలసినచో వారిజీవితమును మరల వ్రాయవలసియుండును. కనుక శ్రీరామ కృష్ణుడు యావత్ప్రపంచమునకును ఆశ్రయుడు అని చెప్పుట స్వభావోక్తియే యగును. దేశాం తరములందు సైతము వివిధ మతావలంబులు శ్రీరామకృష్ణుల బోధలను గుర్తించి తదనుగుణ ముగ తమ జీవితములను దిద్దుకొనుటయు శ్రీ రామకృష్ణుని విశ్వజనీతకు తార్కాణమగు చున్నది.

ఇది ఇట్లుండ ప్రపంచమున నింకను మత విభే దములు కలహములు అశాంతియుండుట కేమి కారణమనిన మతములపట్ల చిరకాలముగ నేర్ప డిన భ్రాంతి తొలగకుండుటయే. ఆచారములే మతలక్ష్యమని దృఢముగ విశ్వసించువారు అనే కులు. భగవత్సాక్షాత్కారమును మతలక్ష్య ముగ నంగీకరించి దానిని సాధింప ప్రయత్నించు మానవులసంఖ్య యధికమగుకొలది సర్వమత సాక్షాత్కారములను సాధించిన శ్రీరామకృష్ణుడు ఇతోధికముగ ప్రపంచమున గురుత్వము వహిం పవలసి వచ్చును.

ఆ కారణముననే అనాదికాలమునుండియు మతమనిన సాక్షాత్కారమే యని తెలిసిన భార తీయులు శ్రీరామకృష్ణు నాశ్రయించి త్వరితగ తిని తాము జన్మసాఫల్యమును బడసి ఇతరుల కుత్సాహజనకులు కావలసియున్నది. తన జీవితముననే ఎల్లరకును అనుసరణీయముగ జీవిం చిన శ్రీరామచంద్రుడును, యే యథామాం ప్రపద్యన్తే తాం స్తథైవ భజామ్యహమ్ అని అభ యమిచ్చిన శ్రీకృష్ణుడును కలసి శ్రీరామకృ ష్ణుడుగ ఈ పర్యాయము విచ్చేసిరనిన ఆయన సర్వభక్తశరణ్యుడనుటలో సంశయమేమున్నది!

మాతృదేవి చరణసన్నిధి

ఆంగ్ల గ్రంథము:
ఎట్ ది హోలీమదర్స్ ఫీట్

అనువాదము:
పి. గణపతిశాస్త్రి

(గతసంచిక తరువాయి)

ఉద్బోధనకార్యాలయము, ప్రార్థనమందిరము:

పూజకోసం మాతృదేవి బిల్వదళాలు పూలు మొదలయినవి సేకరిస్తున్న సమయమది. నేనా తరుణంలో ఆమె ఫోటో కొత్తకాపీ ఒకటి చూపించి "దీనిలో మీ పోలిక బాగా వచ్చిందా అమ్మా" అని అడిగాను.

అమ్మ: అవును, పోలిక బాగానే వచ్చింది. కానీ నేనంతకుమునుపు బాగా పుష్టిగా ఉండేదాన్ని. ఈ ఫోటో తీసినప్పుడు జోగేన్‌కి (యోగానందస్వామి) ఎంతో జబ్బుగా ఉంది. అందువల్ల ఆ దిగులుతో నేను చాలా సన్నబడ్డాను. ఆసమయంలో నేనెంతయినా వేదన పాలయ్యాను. జోగేన్ పరిస్థితి తిన్నబడగానే నాఆరోగ్య పరిస్థితికూడా బాగుపడింది. కాని అతని పరిస్థితి దిగజారగానే ఎంతో దుఃఖించాను. విదేశీయ మహిళ సారాబుల్ ఈ ఫోటో తీసింది. నేను మొట్టమొదట ఫోటో తియ్యడానికి అంగీకరించ లేదు. కాని ఆమె కాదు కూడదని బలవంతం చేసింది. "అమ్మా, నేనిది అమెరికా తీసుకువెళ్లి పూజచేసుకుంటాను" అని అర్థించింది. చిట్టచివ గికి ఆమే ఈ ఫోటో తీసింది."

"మీదగ్గిరఉన్న ఈ శ్రీరామకృష్ణుల ఫోటో చాలా మంచిది. దానినిబట్టి ఆయన ఎలాగుండే వారో గ్రహించుకోవచ్చును. దానిలో ఆయన పోలిక బాగావచ్చిందా?" నేనడిగాను. దాని మీద మాతృదేవి అన్నారు.

"అది చాలా మంచిఫోటో. అది ఒక బ్రాహ్మణునిది. దానినిబట్టి మరికొన్ని కాపీలు తీశారు. ఒక కాపీ ఆయనదగ్గిరకూడా ఉన్నది. అది కాళి మాత మూర్తిలాగ చాలా నల్లగా ఉంది. కనక అది తిరిగి ఆ బ్రాహ్మణుని కిచ్చివేశారు, ఆయన దక్షిణేశ్వరంనించి వెళ్లిపోతూ అది నాదగ్గిర దిగవిడిచారు. దానిని మిగిలిన దేవతల చిత్తరువుల దగ్గిరఉంచి పూజచేస్తూండేదాన్ని. నేనప్పుడు నహబత్ కిందిగదిలో నివసించేదాన్ని. ఠాకూరు ఒకనాడు అక్కడికి వచ్చి ఆ ఫోటో కేసి చూసి "ఇదంతా ఏమిటి" అని ప్రశ్నించారు. నహబత్ కిందిగదిలో అవతలివైపున మెట్ల కిందిభాగంలో మేమప్పుడు వంటచేసేవాళ్లము. ఆతరవాత ఒక నాడు బిల్వదళాలు పుష్పాలు సేకరించి ఠాకూరు ఆ ఫోటోముందుంచి పూజచేశారు. ఆ ఫోటో అదే! ఆ బ్రాహ్మణుడు మళ్లీ తిరిగి రాలేదు. అందుచేత అది నాదగ్గిరే ఉండిపోయింది."

"అమ్మా, ఠాకూరు సమాధిలో ఉన్నప్పుడు ఆయనముఖంలో ఎన్నడయినా దుఃఖం పొడకట్టిందా?" నేనడిగాను.

"లేదు! ఆయనముఖంలో ఎన్నడూ విషాద చ్ఛాయకూడా గోచరించలేదు! సమాధిలో ఎల్లప్పుడు ఠాకూరు వదనంలో చిరునవ్వు తరలించేది."

నేను: "ఠాకూరు భావసమాధిలో ఉన్నప్పుడు ఆయన పెదవులమీద చిరునవ్వు చెంగలించి ఉండవచ్చును. అయితే తాము కూర్చుని ఉన్నప్పుడు తీసిన ఫోటోనుగురించి ప్రసంగిస్తూ ఆయన అది అత్యున్నతమయిన ఆధ్యాత్మికస్థితిలో ఉన్నప్పుడు తీసినదని అన్నారు. అప్పుడుకూడా ఠాకూరుముఖంలో దరస్మితం రేకెత్తిందా?"

అమ్మ: "సమాధిస్థితిలో ఎల్లవేళలా ఠాకూరు ముఖంలో చిరునవ్వుమాత్రమే నేను గమనించాను."

నేను: "శ్రీరామకృష్ణుల శరీరచ్ఛాయ ఎలాగుండేది?'

అమ్మ: "హరిదళంలా పచ్చగా ఉండేది. ఆయన సదా ధరించే బంగారుకవచంఛాయతో శరీరచ్ఛాయ మేళవించేది. నేను ఠాకూరు శరీరానికి నూనె రాసినప్పుడు పచ్చనికాంతి పైపైకి ప్రజ్వలిస్తూ ఉండేది. ఒకప్పుడు పచ్చని వ్యక్తి ఒకాయన కాళీదేవాలయానికివచ్చారు. అప్పుడు ఠాకూరు నాతో 'మేమిద్దరము పంచవటిలో పచారు చేస్తూంటే గమనించి ఎవరివన్నె ఎక్కువ పచ్చగా ఉన్నదో నిర్ణయించి చెప్పాలి' అన్నారు.

"అలాగే ఆ ఇద్దరు పచారు చేస్తూంటే గమనించాను. ఆయన వన్నెకన్న ఆ రెండవవ్యక్తి శరీరచ్ఛాయే చూపువాసి పచ్చగా ఉన్నట్టు నాకనిపించింది. ఆ వన్నెలో రవంత ఎక్కువ తేడా మాత్రమే కనిపించింది. అంతే!"

'ఠాకూరు ఎప్పుడు కాళీదేవాలయానికి వెళ్లినా జనం కన్నార్పకుండా ఆయనవైపే చూస్తూ 'అదిగో, ఆయన వెళుతున్నారు!' అంటూ ఆశ్చర్యపడుతూండేవారు.

"ఠాకూరు లావుగా ఉండేవారు. మథురబాబు ఆయన కూర్చోవడానికి పెద్దపీట ఇచ్చారు. భోజనం సమయంలో ఆయన దానిమీద కూర్చున్నప్పుడు అది తగినంత పెద్దదిగా కనిపించేది కాదు. ఆయన అంగవస్త్రం కట్టుకుని గంగలో స్నానానికి వెళుతున్నప్పుడు జనం విస్తుపోయి చూస్తూండేవారు.

"అంతేకాదు. ఠాకూరు విచారంగా ఉండగా నేనెన్నడూ చూడలేను. పిన్నలతోను పెద్దలతోను ఆయన ఎంతో ఉల్లాసంగా కాలం గడుపుతూ ఉండేవారు. కామార్పుకూరులో ఉన్నప్పుడు ఆయన పొద్దున్నే లేచి 'నాకు ఆ యా కాయగూరల వంటకాలు తినాలనిపిస్తూంది. అవి ఈవేళ వండాలి' అని అంటూండేవారు. నేను లక్ష్మీతల్లి కలిసి అవి అన్నీ సిద్ధం చేస్తూండేవాళ్లము. మరికొన్నాళ్లు గడిచిన తరవాత ఆయనే తిరిగి అన్నారు.

'ఇదేమిటి నేనిలాగయిపోయాను! పొద్దున్న లేచీలేవగానే తిండిమీదే దృష్టి! ఛీ, ఛీ! ఎంతటి సిగ్గుచేటు!" ఆపైన నన్నొకనాడు పిలిచి 'ఈ వేళనించీ నాకోసం ప్రత్యేకించి ఏమీ వండనక్కర లేదు. నీవు ఏది వండితే ఏది వడ్డిస్తే అదే తింటాను' అన్నారు.

"దక్షిణేశ్వరంలో ఉన్నప్పుడు ఆయన ఎప్పుడూ గ్రహణితో బాధపడుతూండేవారు. అందుచేత ఆరోగ్యం బాగుపడడంకోసం ఇంటికి వెళుతూండేవారు. ఆతరువాత తరుచు అనారోగ్యం వల్ల ఆయనకు తమశరీరంమీదే ఏహ్యాభావం కలిగింది. ఆపైన దానిమాటే ఎన్నడూ పట్టించుకోలేదాయన.

"ఈనాడు ఆయన శిష్యులు కోకొల్లలు. ఎక్కడచూసినా ఠాకూరు శిష్యులే! ఆరోజుల్లో ఒకప్పుడు వారికి చాలా సుస్తీ చేసింది. ఆ తరుణంలో ఇరవైరూపాయలు చందా ఇవ్వవలసివస్తుందని ఒకశిష్యుడు ఆయనదగ్గిరికి రాకుండా వెళ్లిపోయాడు.

"ఇప్పుడు ఠాకూరుసేవ కెంత ఇబ్బంది ఏదీ లేదు! ఆయన కిప్పుడు అందరూ నైవేద్యం సమర్పిస్తారు. కాని అదంతా తామే ఆరగిస్తారు. ఆయన కిప్పుడు సుఖాసనం సమర్పిస్తే అక్కడే కూర్చుండిపోతారు. శయ్యమీద పవ్వళింపజేస్తే అక్కడే ఉండిపోతారు. ఇప్పుడు ఠాకూరు ఒక చిత్తరువే కదా!

"ఆయన బలరామబాబును మొట్టమొదట కాళీమాత విగ్రహం ప్రక్కనే సందర్శించారు. బాబు శిరస్సుమీద తలపాగా, ఆయన చేతులు రెండూ జోడించి నిలుచున్నారు. ఆయన ఆకృతి ధోరణి ఎప్పుడూ అంతే! బలరామబాబు ఎన్నడూ ఠాకూరు పాదాలు స్పృశించలేదు. ఆయన వైఖరి అవగాహన చేసుకుని 'బలరామ్! నాకాళ్లు

నొప్పి పెడుతున్నదయ్యా! కాస్త పట్టు!' అని అంటూండేవారు. కాని బలరామ్ వెంటనే నరేన్ గాని రాఖాల్ గాని ఇంకెవరయినా దగ్గిలో ఉంటే వారిని పిలిచి 'ఇదిగో, ఠాకూరు కాళ్లు పట్టు. నొప్పితో బాధపడుతున్నారు' అని ప్రోత్సహించేవాడు.''

''నే నొకప్పుడు మహారాజ్‌ను (శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామి) శ్రీరామకృష్ణుల శరీరచ్ఛాయ సంగతి అడిగాను. 'ఆయన మాలాగే ఉండేవారు' అన్నారు ఆయన'' అన్నాను నేను.

అమ్మ: ''వాళ్లు చూసినప్పుడు ఆయన అలాగే ఉండి ఉండవచ్చును. అప్పటికి ఆయన పూర్వపు ఆరోగ్యము శరీరం వన్నె బాగా మారిపోయాయి...

''నేను దక్షిణేశ్వరంలో ఉన్నప్పుడు గుమ్మం దాటి ఎప్పుడూ వీధిలో అడుగుపెట్టలేదు. ఆలయంలో గుమాస్తా 'ఆమె ఇక్కడే ఉంటున్నారని విన్నాను. కానీ నే నెన్నడూ చూడనేలేదు' అంటూండేవారు.

''ఒక్కొక్కప్పుడు రెండు నెలలదాకా నాకు ఠాకూరు దర్శనమే లభించేదికాదు 'ప్రతిదినమూ ఆయన దర్శనభాగ్యానికి నీ వేమి పుణ్యం చేసుకున్నావు?' అని అనుకుంటూ నన్ను నేనే సమాధాన పరుచుకునేదాన్ని. గంటల తరబడి నిలబడి మాగది తడకల మధ్యనించి ఠాకూరు దర్శనంకోసం ఉవ్విళ్లూరిపోతూ భజనకీర్తనల గానా లాలకించేదాన్ని. అలాగ అదేపనిగా నిలబడడంవల్లనే నాకు కీళ్లవాతం ప్రారంభమయింది. 'అడివిలో పక్షినిపట్టి పంజరంలో రాత్రింబగళ్లు అదేపనిగా బంధిస్తే దానికి కీళ్లవాతం వస్తుంది. అప్పుడప్పుడు బయలుదేరి ఇరుగు పొరుగుల నొకసారి పలకరించి వస్తూండు.' అని అంటూండేవా రాయన. తెల్లవారుజామున నాలుగు గంటలకే లేచి నా స్నానం ముగించుకునేదాన్ని. మధ్యాహ్నం గడచినతరవాత నహబతు మెట్లమీదరవంత ఎండ పడుతూండేది. ఆసమయంలో నా జుట్టు ఆరబెట్టుకునేదాన్ని. ఆ రోజుల్లో నాకు పెద్ద తలకట్టుండేది. నేనుండేగది చాలా చిన్నది. దానిలోనే అనేకరకాల సామానులుండేవి. తనాబీసించి ఉట్టెలతాళ్లు వేలాడుతూండేవి. నేను రాత్రి నిద్రపోయే సమయంలో ఉట్టిలో పెట్టిన కుండలో చేపలు కదిలిన గలగలధ్వని వినబడుతూండేది. ఠాకూరుకోసం సంఘిచేపలు జాగ్రత్త చేస్తూండేదాన్ని. ఒక్కమరుగుకోసం తప్ప నే నింక మిగిలిన ఇబ్బందు లేవీ పడలేదు.

''ఆహా! ఆ రోజుల్లో ఎలాంటి భజనకీర్తనలదేపనిగా వినబడుతూండేవి! ఠాకూరు మాటిమాటికీ సమాధిలో మైమరిచేవారు! అప్పుడప్పుడు నాతో బాటున్న గొర్దాసికికూడా సమాధిస్థితి కలుగుతూండేది!''

అప్పటికప్పుడే ఠాకూరు సాయంకాలార్చన సమయం సమీపించింది. అది మాతృదేవి స్వయంగా నిర్వర్తించే అలవాటు. నేను మేడమీదినించి కిందికి వెళ్లాను. ఆ తరవాత ప్రసాదం స్వీకరించడానికి మళ్లీ పైకివచ్చాను. అమ్మ కాళ్లు దక్షిణంవైపు చాచి సాలపత్రాలలో ప్రసాదం ఉంచి పంచి పెడుతున్నది. నేను అదీ ఇదీ కావాలంటూ వరండాలో కూర్చున్నాను. మాతృదేవికి అందుబాటులో లేని వస్తువు ఒకటి కావాలనుకున్నాను. అనవసరంగా ఆమెకా శ్రమ కలిగించడం ఎందుకనుకుని నేనే దానికోసం చేయి చాపాను. ఆ సమయంలో నా మోచేయి అమ్మ పాదం స్పృశించింది. మాతృదేవి వెంటనే 'అయ్యో' అనుకుని క్షమాపణగా చేతులు జోడించింది.

''ఇంతమాత్రానికి అంతటి క్షమాపణ ఎందుకమ్మా!'' అన్నాను నేను. అయినా అమ్మ కెంతమాత్రము ఊరట కలగలేదు. ''నాయనా! నా

దగ్గిరికి రా! నిన్నొకసారి ముద్దు పెట్టుకుంటాను.'' అన్నది మాతృదేవి. చిట్టచివరికి నేను సమీపించాను. ఆమె నా చిబుకం చేతితో అందుకుని, ఆ చెయ్యి ముద్దు పెట్టుకున్నది. మాతృదేవికి అప్పటికిగాని పూర్తిగా సంతృప్తి కలుగలేదు.

ఈ విధంగా ఆమె తన అంతేవాసులను దేవుళ్లలాగా గౌరవించింది. కన్నబిడ్డలవలె ఆప్యాయంగా ఆదరించింది.

(సశేషం)

ముక్తిదంబెద్ది?

వెలుదండ రామేశ్వరరావు, M. A., B. Ed.

1

గురువు బ్రహ్మంబు, విష్ణువు గూడ గురువె,
ఈగురువె దేవు డరయ మహేశ్వరుడును,
గురువె సాక్షాత్పరబ్రహ్మ; కరుణ కబ్ధి,
అట్టి శ్రీగురుదేవుని కంజలింతు.

మనసు గల్గిన వాడౌను మానవుండు
మనసె కారణ మాగద మహిత గతిని
బంధమోక్షముల్ రెంటిని బట్టికూర్ప;
కనుక మనసు గూర్చి తెలివిగనుట మిన్న.

శుద్ధ చిత్తంబు మోక్షంపు సొబగు జూపు;
మలిన చిత్తంబు బంధముల్ మనకు బెంచు
కనుక కర్తవ్య మేమన్న వినఁగదోయి
చిత్తశుద్ధికి యత్నముల్ సేయుటొకటె.

మలినవస్తు సంగతినున్న మలినమౌను
మనసు; విషయవృత్తులు రేగ దినదినంబు;
విషయవాసన లేనోయి విషమువోలె
అఖిలదుఃఖ కారణమౌచు హానిగూర్చు.

5

మంచివారల జతనున్న మంచిమనసు
సహజముగ గల్గు; తానొక సజ్జనుడగు;

మంచిమనసుతో నొనరించు మంచిపనులు
నిత్యమీమానవుని మహనీయు చేయు.

చిత్తవృత్తి నిరోధంపు సిద్ధి బడసి
నిత్య కైవల్యపదమున నిలిచినట్టి
యోగి పుంగవు పదముల సాగిలబడి
మ్రొక్కి శరణొందు టిద్దియే ముక్తిదంబు.

సర్వం శ్రీరామకృష్ణార్పణమస్తు.

ఓం

"అద్భుతము లీనాటికీ సాదృశ్యములే"

వేదాంతం సుబ్రహ్మణ్యం

ఈ విశాల విశ్వమందంతటిలోనూ మన పరమ పవిత్రమగు భారతావని అనాదినుండీ పారమార్థిక చింతనకు అత్యంత విశిష్టతను, అసమానమగు ప్రత్యేకతను చేకూర్చి, మానవ జీవిత లక్ష్యమునకు అజేయమైన మార్గదర్శిగా ఏర్పడగల గౌరవాన్ని సంతరించుకున్నది. ప్రతిక్షేత్రంలో పేరు ప్రఖ్యాతులు సముపార్జించుకున్న వ్యక్తులు ఎందరో యిక్కడ వెలిగారు, మన మాతృమూర్తి యశస్సును ప్రకాశమానంగా నలుమూలలా వ్యాపింపచేశారు. వీరందరిని ఎన్నోరెట్లు మించిన భగవత్స్వరూపులకుగూడ మన దేశం ఆలవాలమయింది. వారి జీవితములు సర్వ మానవజాతి శ్రేయస్సుకు ఆదర్శప్రాయములని విజ్ఞులు, పండితపామరులు ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించారు. కృష్ణభగవానుడు ధర్మము క్షీణించి, అధర్మము మిక్కుటమగుచున్న పరిస్థితులలో, కలియుగమందు ముఖ్యముగా, తాను స్వాయముగా అవతారమెత్తి దుష్టశిక్షణ, శిష్టరక్షణ చేయుదునని చెప్పిన సూక్తికి ప్రబలతార్కాణంగా శంకర భగవత్పాదులు, రామానుజులు, వల్లభాచార్యులు వంటి మతగురువులేకాక, ఎందరో మహానుభావులు జన్మించి, పతితమవుతున్న సంఘాన్ని ఉద్ధరించి, అన్నిటికంటె హెచ్చుగా మానవసేవయే మాధవసేవ అనే సత్యాన్ని బోధించటమేకాక తామవలంబించి, చూపి, భగవంతునియందు లీనమై జీవన్ముక్తి పొందగలిగారు. వీరు చేపట్టిన మార్గములు అనేకములు; గమ్యం మాత్రము ఒక్కటే. భిన్నత్వంలో ఏకత్వమగు దైవత్వాన్ని నిస్సందేహంగా నిరూపించుటలో వీరందరు కృతకృత్యులైనారు. వీరిలో కొందరు సకల శాస్త్రములు క్షుణ్ణంగా చదివి, నిదిధ్యాస మననాదులవల్ల వాటినన్నిటినీ గ్రాహ్యం చేసుకొని జ్ఞానమార్గ మవలంబించారు. మరికొందరు వేర్వేరు రీతులలో భక్తిమార్గంలో పయనించి ఈశ్వర సాన్నిధ్యం చేరుకున్నారు. ఇంకా కొందరు కర్మమార్గంలోనే నిర్వాణం పొందగలిగారు. వీరందరి జీవితములు పరిశీలించిన, స్వామి దిలీప్ కుమార్ రాయ్ వచించిన ''అ

ద్భుతము లీనాటికీ సాదృశములే'' అన్న సత్యం తేటతెల్లముగా బోధపడుతుంది.

ఈ కోవకు చెందినవారిలో పురుషులున్నారు, స్త్రీలున్నారు. కాని, సాధారణంగా వారందరు బ్రహ్మచర్యాశ్రమమందుంచే సాధన కుపక్రమించినవారు, లేక గృహస్థాశ్రమాన్ని త్యజించి ముముక్షుపథం పట్టినవారు. అయితే, ఒక్క విశేషం. దంపతుల్లో భార్యగాని, భర్తగాని ఒక్కరే ఈషణత్రయాలను జయించి భగవానుని సాక్షాత్కరింప చేసికొని తరించినవారిని మామూలుగా చూస్తుంటాము.

శ్రీ రమణమహర్షి మొదలైనవారు బ్రహ్మచారులుగాఉండే భగవదవతారములుగా పరిణతి చెందారు. శ్రీ జిల్లెళ్ళమూడి మాత, మొదలగువారు సంసారములోంచి విముక్తులై పరబ్రహ్మస్వరూపులు కాగలిగారు. శ్రీ అరవిందులు గూడ ఈ మార్గమే అవలంబించారు.

అత్యంత అద్భుత సంఘటన శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస, శ్రీ శారదాదేవి దంపతుల జీవితంలో కనపడుతుంది. వీరిద్దరికి లోకసహజమగు వివాహమయింది. కాని, ప్రతి స్త్రీమూర్తిని, అంటే పసిశిశువు మొదలుకొని పండు ముదుసలి వరకు, జగన్మాత స్వరూపంగా వీక్షించగలిగిన శ్రీరామకృష్ణులకు, వారి భార్య శ్రీ శారదాదేవిగూడ మాతృసమానమే అయింది. జగద్గురువులలో ఈ దంపతులు అత్యున్నత స్థానాన్ని అలంకరిస్తారనటంలో సందేహమేమీ లేదు. ఇద్దరూ భగవదవతారములే అని నిస్సందేహంగా నిరూపించుకున్నారు. వారిద్దరు కృష్ణభగవానుని ఈ క్రింది రెండు శ్లోకములకు వీసమంతయు తక్కువకాని పరమపావనులు, పరబ్రహ్మస్వరూపులు:

విద్యా వినయ సమ్పన్నే
  బ్రాహ్మణే గవిహస్తిని
శుని చైవ శ్వపాకే చ
  పణ్డితా సమదర్శినః॥
ఇహైవ తైర్జిత స్సర్గో
  యేషాం సామ్యే స్థితం మనః
నిర్దోషం హి సమం బ్రహ్మ
  తస్మా ద్బ్రహ్మణి తే స్థితాః॥

శ్రీరామకృష్ణులు దేవీసాన్నిధ్య సాక్షాత్కారము పొంది, నిర్వికల్ప సమాధియందే జీవితమంతయు గడపక, సంకీర్తనానంద పారవశ్యముతో తన శిష్యులను, జనబాహుళ్యమును సంతసపరుస్తూ, సుప్రసిద్ధ వ్యక్తులతో సమావేశములు జరుపుతూ, చివరివరకూ ప్రపంచమునకు మహోన్నత సేవచేసి, అసంఖ్యాకులను పునీతులుగా చేయగలిగారు.

అన్నిటికన్న ఎక్కుడగు విశేషం వారి భావి దృష్టిపథం. ముందు ముందు రాబోయే తాత్త్విక తనావస్థను సరిగా ఊహించుకొని, ఎలాటి హీన పరిస్థితుల్లోనైనా, మన సనాతన ధర్మరక్షణకు పటిష్టములైన పునాదులను నిర్మించారు. తత్ఫలమే రామకృష్ణ మఠ స్థాపన, దీనికి మూలపురుషుడగు వివేకానందుడు ప్రప్రథమంగా వారి వద్దకు వచ్చినపుడు శ్రీరామకృష్ణులు ఆతనితో ముచ్చటించిన విధానము చిరస్మరణీయము. దానిని గూర్చి శ్రీ వివేకానందులే ఇట్లు ప్రకటించిరి.

''...ఠాకూర్ అకస్మాత్తుగా లేచి నాచేయి పట్టుకొని నన్ను...ఏకాంత ప్రదేశమునకు తీసికొనిపోయిరి. అచట నాకేదియో ఉపదేశ మొనర్తురని తలచితిని; కాని, నా ఆశ్చర్యమేమని చెప్పుదును?...ఆనంద పారవశ్యమున అశ్రుధారలు జాలువారి, 'ఎంత కాలమునకు వచ్చితివోయి తండ్రీ? ఇంతవరకెట్లు నిర్దాక్షిణ్యము వహించితివోయి?' అని వివశులై పలికిరి. భావాతిశయ మించుక శాంతించినంతనే మరల ఆయన,

'నాయనా, చాలకాలము నీకోసము వేచియుంటిని. లౌకిక జనుల తుచ్ఛ ప్రసంగములను వినుటచే నా చెవులు మండిపోయినవి. ఆహా! నా ఆత్మానుభవములనుగూర్చి యొక రసజ్ఞునితో ముచ్చటించుట కెంతగా పరితపించితినో యి! ఇక నీతో ప్రసంగించి యాతాపమును చల్లార్చుకొందును' అని (ముదితాంతరంగులై) వచించిరి. అంతట బద్ధాంజలులై నాయెదుట నిలిచి, 'ప్రభూ! నీవు నరుడను ఆ సనాతన ఋషివని—మానవకోటి బాధలను బాపుటకై ఆవిర్భవించిన నారాయణుని అవతారమవని—నే నెఱుగుదును' అని పలుకసాగిరి!—అనంతర మాయన స్వహస్తములతో వెన్న, కలకండ, మిఠాయిని నాచే దినిపించి, 'మరల నొంటరిగా, శీఘ్రముగా, రావలయును జుమీ!' యని నన్ను ఒడంబరిచి పంపిరి.”

అప్పటికి వివేకానందుడు కాలేజీలో విద్య బడిసి, బ్రాహ్మసమాజమున చేరి, భగవద్దర్శన కాంక్షతో పరితపిస్తున్న ఒక సామాన్య యువకుడు మాత్రమే. విగ్రహారాధనను తీవ్రముగా నిరసించుచున్న నరేంద్రుని (వివేకానందుని) పరివర్తనము ఆయన మాటలలోనే విస్పష్టమగుచున్నది :

“గురుదేవుని యా మహాద్భుత స్పర్శ వెను వెంటనే నా మనస్సున అపూర్వ పరిణామము కల్గించెను. నిజముగా బ్రహ్మేతర వస్తువు ప్రపంచమున లేనేలేదని కనుగొని దిగ్భ్రాంతుడనైతిని!...(అట్లు అనేక దినములు గడిచిన తర్వాత) ప్రపంచము స్వప్నప్రాయముగా సాగెను...శాస్త్రవాక్కులు మిథ్య కావని తోచెను. అద్వైత వేదాంత సిద్ధాంతముల నిక నిరాకరింపజాలక పోతిని.”

అయితే. ఒక్క విషయం మనమందరము జ్ఞాపకముంచుకోవాల్సి ఉన్నది. కఠిన పరీక్షలకు తాళనిదే నరేంద్రుడు శ్రీరామకృష్ణుని ప్రియ శిష్యుడు కాలేదు. తాను స్వయంగాకూడ ఘోర కష్టములకు గురికావలసి వచ్చెను. వీటినన్నిటిని అధిగమించి, నరేంద్రుడు వివేకానందునిగా విశ్వవిఖ్యాతి గాంచిన వాడాయెను.

ఇటులనే, సర్వమానవ వ్యసనములకు అలవాటుపడి, ఓ నాటక సమాజమును స్థాపించుకొని, అహర్నిశలు లౌకిక వ్యాపారములతోనే కాలం గడుపుతున్న గిరీష్ ఘోషును తన ప్రియ శిష్యునిగా పరివర్తనచేసి, ఆ నాటకములనే వ్రాస్తూ, ఆ నాటకములనే నటిస్తూ, దేశభక్తితోపాటు పరమాత్మునిలో లీనం కాగలిగిన శని ప్రసాదించగల మహిమ ఒక్క రామకృష్ణునికే సాధ్యమయింది. మొదట ఆతని దురభ్యాసములను కేవలం నిషేధాత్మకమైన ఆజ్ఞల వలన అంతిగా ప్రయోజనము లేదనియు, సమన్వయాత్మకము, శీల నిర్మాణాత్మకము, మనస్తత్త్వాను గుణమునగు బోధలే ఫలవంతమగునని యెంచి, వాటివలన ఆసించిన పరిణామము గూడ లేకపోవుటవలన, ఆతని బాధ్యత యావత్తు వీరే వహించి, తాను భగవచ్చింతన గూడ చేయనవసరంలేదని తెలిపిరి. దానితో గిరీశుడు కర్తృత్వభావమును పూర్తిగా విడనాడి సర్వ విషయములందును—అందులకు తనకు ప్రత్యామ్నాయముగా భాసింపసాగిన శ్రీరామకృష్ణుని యిచ్ఛను—అనుసరించి నడచుకొనబూనెను. ఇక నాతనికి నిరంతరము శ్రీరామకృష్ణ చింతయే! దానితో గిరీశుని ఆత్మసమర్పణము పరిపూర్ణమై, లోకాదర్శమై యొప్పెను.

ఈ భగవత్స్వరూప దంపతుల సంబంధం సంపూర్ణంగా బోధపడటానికి ఒక్క సంఘటన చెప్తే సరిపోతుంది :

శ్రీ శారదాదేవి ఒకనాడు ప్రాణేశ్వరుని పాదకమలములను తన కరపల్లవముల నొత్తుతూ “నన్నుగూర్చి మీరేమని తలచెదరు?” అని

ముఖపద్మమున చిరునవ్వు వెలయ ప్రశ్నించగా, శ్రీరామకృష్ణు డిట్లు సమాధానమిచ్చెను: "ఆలయమున ఆరాధింపబడుచున్న ఏ తల్లి ఈ శరీరమును కన్నతల్లియై యిపుడు నహబత్తున (శ్రీ శారదా దేవి ఉంటూండే మందిరం) నివసించుచున్నదో, అ తల్లియే యిపుడు నా పాదములు ఒత్తుచున్నది." శ్రీరామకృష్ణుడు మరియొకప్పుడు కొందరు భక్తులతో "నా భార్య నా పాదములు ఒత్తును, కాని పిమ్మట నేనామెకు నమస్కరింతును" అని తెల్పెను.

శతాబ్దములనుండి సామాన్య మానవుని మేధస్సుకు, బుద్ధికిగూడ అంతుపట్టక తికమక పెట్టున్న ద్వైత, విశిష్టాద్వైత, అద్వైతములన బడు త్రిమత సిద్ధాంత సమన్వయ సామరస్యముల విశదీకరణ శ్రీరామకృష్ణుడీ విధముగా చేసెను.

"బ్రహ్మ సాక్షాత్కార విషయమున అద్వైతము తుదిమాట. అది మనస్సునకును వాక్కునకునుగూడ అతీతమగుటచే, కేవలము సమాధి స్థితిలో అనుభూతి మొనర్చుకొన దగియున్నది.

మనస్సుచేతను, బుద్ధిచేతను విశిష్టాద్వైత పర్యంతము మాత్రమే గ్రహించి వాక్కులలో తెలుపనగును. ఆ స్థితిలో నిత్యము, లీలయు (అనగా బ్రహ్మము, జగత్తును) గూడ తుల్యముగనే నిత్యము (యథార్థము). భగవానుని నామము, ధామము, భగవానుడును చిన్మయమే.

విషయరాగము ప్రబలముగాగల సాధారణ మానవులకు ద్వైతభావము, అనగా నారద పాంచరాత్రమున ఉపదేశింపబడియున్నట్లు బిగ్గరగా నామ సంకీర్తన చేయుట మున్నగునవి ప్రశస్తము, శ్రేయస్కరము."

అంటే, ఈ మూడు మానవుని ఆధ్యాత్మిక వికాసమునందలి క్రమావస్థలని కనుగొని, వివిధ మానసిక దృక్పథములకు అనుగుణమగునివి భగవత్ప్రాప్తి మార్గమున క్రమసాధనము లేకాని యెంతమాత్రము పరస్పర విరుద్ధములు కావని బోధపరిచెను.

బ్రాహ్మసమాజ మతస్థాపకులలో ఒక ముఖ్యుడైన కేశవ చంద్రసేనునకు బదులు చెప్పుతూ, "ప్రతివాని పాదధూళికి ధూళిని నేను. ఎవ్వరైనను ఇచటికి తమ దయా విశేషమున వచ్చుచో వత్తురు గాక!" అన్న శ్రీరామకృష్ణుని వినయము సాధారణముగా మరెచ్చటనైన కాన వచ్చుట దుర్లభము.

ఆయన గృహస్థ శిష్యులలోకెల్ల అగ్రగాముడైన గిరీష్ ఘోషు "శ్రీరామకృష్ణు డెల్లరను తన నమస్కారాయుధముచే (వినయముచే) జయించెను," అని సర్వదా వచించెడువాడు.

శ్రీరామకృష్ణుని ఉపదేశ సారాంశము సత్యనిష్ఠ. ఈ విషయములో వారి జీవితము శ్రీరామ సత్య హరిశ్చంద్రాదులను స్ఫురణకు తెస్తుంది. ఈ ప్రస్తుత శతాబ్దములో మహాత్మాగాంధి మరల ఒక్క శ్రేష్టమైన ఉదాహరణగా ఈ సూత్రాన్ని తానాచరించి దాని ఔన్నత్యాన్ని సకలజనులకు ఆచరణీయమైనదని బోధించిన భాగ్యం మన దేశాని కబ్బింది. శ్రీరామకృష్ణు డెప్పుడును తనమాటను జవదాటి యెరగడు. ఒకవేళ తన వాగ్దానమును మరచినను, వారి నిష్ఠాపూరితములైన మవళ్శరీరములే దానిని జ్ఞప్తికి తెచ్చెడివి. సత్యనిష్ఠనుగూర్చి శ్రీరామకృష్ణుని దృఢాభిప్రాయం వారి ఈ క్రింది మాటలవల్ల అర్థమవుతుంది :

"కలియుగమున సత్యనిష్ఠయే తపస్సు. సత్యవ్రతమే ముఖ్యమైన వ్రతము. సదా సత్యసంధుడై యుండునట్టివాడు భగవానుని గనజాలును. పుష్పాంజలినై అమ్మనిట్లు ప్రార్థించితిని : 'అమ్మా, ఇదిగో నీ జ్ఞానము ; ఇదిగో, నీ అజ్ఞానము – రెంటిని గైకొని నీయందు నిర్మలభక్తిని నా కనుగ్రహింపుము. ఇదిగో, నీ శౌచము ; ఇదిగో, నీ

అశౌచము – రెంటిని స్వీకరించి నీయందు నాకు విశుద్ధ భక్తినిమ్ము.... ఇదిగో, నీ శుభము; ఇదిగో, నీ అశుభము – రెంటిని గ్రహించి నీ పాద పద్మములయందు వినిర్మలభక్తిని ప్రసాదింపుము.' కాని నేను, 'ఇదిగో, నీ సత్యము; ఇదిగో, నీ అసత్యము – రెంటిని స్వీకరింపుము' అని చెప్ప జాలనైతిని.''

వీటన్నిటినిమించి, శ్రీరామకృష్ణుల శిష్య శిక్షణమందలి మూలసూత్రం కఠోపనిషత్తునందలి ఒక్క శ్లోకముతో విశదమవుతుంది.

''నావిరతో దుశ్చరితాత్
 నా శాన్తో నా సమాహితః
నా శాన్తమానసో వాపి
 ప్రజ్ఞానేనైవ మాప్నుయాత్.''

ఎవ్వడు దుర్మార్గములు వీడడో, ఎవ్వడు ఇంద్రియములను నిగ్రహింపడో, ఎవ్వడు ఏకాగ్రచిత్తుడు కాకుండునో, ఎవ్వడు చిత్తశాంతిని బొందకుండునో, అట్టివాడు విశేషజ్ఞానముచే నైతము ఆత్మను బొందజాలడు.

దీనినే ముచ్చటగా మూడు ముక్కలలో పొందుపరిచారు.

''శుద్ధమనస్సు, శుద్ధబుద్ధి,
 శుద్ధాత్మ - ఈ మూడు నొక్కటియే.''

ఈ ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో, ముఖ్యంగా క్లిష్టమైన ఆర్థికరంగంలో, జీవితమేగొప్ప సమస్యగా ఏర్పడటం మూలాన, దానికి తోడు ఐహిక సుఖాలు దినదినము వృద్ధి కావటంతో, మానవుడు తన యావత్తు సమయాన్ని అనవరతము నిత్యావసరాలకు ధారపోయవలసి వచ్చింది. అందుచేత, ధర్మం అడుగంటిపోవటం సంభవించింది. దేవుని పేరు తల్చుకొనటంగూడ కష్టమయింది. దీని పర్యవసానం వర్ణాశ్రమ ధర్మవిచ్ఛేదం, పాప విస్తరణ. వీటన్నిటివల్ల మూఢత్వం ప్రబలి

అనన్యాశ్చిన్తయన్తో మాం
 యేజనాః పర్యుపాసతే
తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం
 యోగక్షేమం వహామ్యహమ్॥

అన్న భగవానుని నుడివి మానవుడు మరిచిపోతున్నాడు. ఇలాటి తరుణాల్లో భగవదవతారములు ప్రపంచంలో వెలిసి పెడత్రోవ పట్టున్న ప్రజానీకాన్ని మరలించి మోక్షపథగాములుగా చేయటంకన్న కావలసినదేమున్నది? ఇది అత్యంత అసహజంగా కన్పడినప్పటికీ, శ్రీరామకృష్ణ శ్రీశారదాదేవివంటి వారివల్ల సంభవము అగుటచే, ''అద్భుతము లీనాటికీ సాధ్యశము లే'' అని చెప్పకతప్పదు.

సువృత్త పంచచామరమ్

పద్మనాభస్వామి

స్థలే, జలే, జనే, వనే సమాన వాస వాసితం
విలాస వాగ్విశిష్ట వేద వాదబోధ వర్ధనం
మృదుం హృదా సదావచో గభీర సత్యభాషణం
జగద్గురుం విచింతయామి రామకృష్ణ మీశ్వరమ్.

నివృత్త షోడశీ కళా ప్రపూర్ణ మాతృకార్చనం
ప్రవృత్త సత్యపాలన క్రియాత్త రామ సద్గుణం
ప్రశస్త తాత్త్విక ప్రవృత్తి కృష్ణ దివ్య జీవనం
జగద్గురుం విచింతయామి రామకృష్ణ మీశ్వరమ్.

*　　　*　　　*

ఫలానుమేయ వశ్యవాగ్విలాస తోషితాంబికం
కులీన హీనవర్ణ భేద తూలదాహ కాంబకం
మనోహరార్థ వైదిక ప్రబోధ వాక్సుధానిధిం
జగద్గురుం విచింతయామి రామకృష్ణ మీశ్వరమ్.

*　　　*　　　*

సనాతనోక్తి సద్వివేక బోధనైక వార్తికం
పవిత్ర శారదావచో వికాస శారదాంబరం
నరాకృతిం పినాకినో ర్గదాధరం భవాశ్రితం
జగద్గురుం విచింతయామి రామకృష్ణ మీశ్వరమ్.

*　　　*　　　*

వివేకభాను వర్ధనం విచిత్ర నైజవర్తనం
మతానుయాయి సాధురీతి దర్శనైక మర్శనం
ప్రకృష్ట భారతీయ ధర్మభాషణైక భూషణం
జగద్గురుం విచింతయామి రామకృష్ణ మీశ్వరమ్.

*

కవీంద్ర న్మనాభసూక్తి భావబంధుర ప్రభం
సువృత్త పంచచామరం సమర్పితం జగద్గురోః
భవాబ్ధి కల్మష ప్రణాశ సాధనం భవేదిదం
తథా కరోతు శారదాంబికా కృపా సుధాఝరీ.

శ్రీ శారదామాత

పి. జయశ్రీ, విశ్వోదయ బాలికోన్నత పాఠశాల, కావలి.

క్రీ. శ. 1853 సంవత్సరమున మార్గశీర్ష బహుళ సప్తమికి సరియైన డిశంబరు నెల 22 వ తారీఖున మాతృశ్రీ శారదాదేవి జన్మించినది. బంగాళాదేశమున కలకత్తా నగరమునకు పడమటిదిశగ అరువది మైళ్ళదూరమున జయరామవటి అను గ్రామము కలదు. ఆ జయరామవటిలో శ్రీరామచంద్ర ముఖర్జీయను బీద బ్రాహ్మణుడు నివసించుచుండెను. అకలంకమయిన రామభక్తి అతడు భద్రపరుచుకొన్న ధనము. అతని భార్య శ్యామసుందరీదేవి రూపసి. రూపముకంటెను

ఆమె శీలము మరింతగొప్పది. ఆమె శీలమునకు శిరోభూషణము, పవిత్రమయిన, నిశ్చలమైన దైవభక్తియే. ఈ పవిత్ర దంపతులకు శారదా దేవి జన్మించెను. ఒకనాడు శ్యామసుందరీదేవి సిహోరు అను పల్లెటూరులోని ఒక దేవాలయమున కేగి తిరిగివచ్చుచూ దారిలో ఒక మఱ్ఱిచెట్టు నీడన విశ్రమించెను. అట్టి సమయమున ఆ చెట్టు పైనుండి ఎఱ్ఱనిపట్టు పరిణీధరించి, చూడముచ్చటగానున్న ఐదేండ్ల బాలిక దిగివచ్చి శ్యామసుందరీదేవి మెడకు తన చేతులను పైనవైచి తల్లీ! నేను మీ యింటికి వచ్చుచున్నాను. అని చెప్పి ఆమె గర్భమున ప్రవేశించినట్లు అయ్యెను. చాలాసేపటివరకు శ్యామసుందరీదేవి ఒడలు తెలియలేదు. చివరికెట్లో ఆమె యిల్లు చేరుకొని, జరిగినదంతయు తన భర్తకు చెప్పగా నాతడు ఆ నాటినుండియు భక్తి ప్రపత్తులతో నామెను స్పృశింపనయినను, స్పృశింపక తొలగి సంచరించుచుండెను. ఆ దివ్యానుభూతియే శారదా దేవి పుట్టుకకు మూలకందము.

బాల్యమునందామె ఎంతో శ్రమించి తల్లితండ్రులకు సేవ చేసెడిది. తోటి పిల్లలవలె ఆమెకు క్రీడాసక్తిలేదు. ఆమెకు జగడములన్నను యిష్టములేదు. మిక్కిలి సరళస్వభావము కలిగి ఉండి కాళికాదేవి, లక్ష్మీదేవి మున్నగు దేవతామూర్తులను పూజించుచుండెడిది. దేవతాపూజయే ఆమెకు పరమోత్సాహము నిచ్చెడిది. పుట్టుకకు తరువాత ఆమె జీవితమున నడచిన మహోదంతము కళ్యాణమే. నవకుసుమ కోమలములైన మారేడుదళమును పరమేశ్వరుని పాదపద్మముల కర్పించినట్లు, ఐదవఏటనే ఆమెను శ్రీరామకృష్ణునికిచ్చి వివాహము కావించిరి. అప్పటికి శ్రీరామకృష్ణుని వయస్సు 23 యేండ్లు. పరమేశ్వరి పాదములను దర్శించు తహతహలో ఆతడు దేహస్పృహను కోల్పోయి కలకత్తాకు సమీపమునగల దక్షిణేశ్వర ఆలయమున సాధన చేయుచుండెను. అతనిని సరిగా అర్థము చేసికొనలేని అచటివారు అతనిని పిచ్చివాడనిరి. అతని స్థితి బాగుపరచుటకు తగిన కార్యము వివాహమే యని ఎంచి తల్లితండ్రులు అతనికి సంబంధములను వెదకుచుండిరి. అపుడు రామకృష్ణుడు వారితో యిట్లనెను, "ఈ ఊరు నా యూరు ఏల వెతకెదరు. నాకై బ్రహ్మ వ్రాసిపెట్టిన కన్య జయరామవటిలో రామచంద్ర ముఖర్జీయింట నున్నది." ఆమె ఐదేండ్ల బాలికయగుట వారికి నిరుత్సాహజనకముగా ఉన్నను ఆసంబంధమునే స్థిరపరచిరి. వివాహమయిన తరువాత కొన్నాళ్లకు శ్రీరామకృష్ణుడు అత్తవారింటికేగెను. ఆ వయస్సునందు ఆమెకు ఎవ్వరూ చెప్పకపోయినను, స్వయముగా తానే భర్తను సమీపించి ఆయన పాదములకు మ్రొక్కి విసనకర్రతో విసురుచూ నాతనికి ఉపచారములు చేసెడిది. అవిచూచి అందరును నవ్విరి.

ఆమె తన పదమూడవయేట భర్తకడకు పంపబడెను. అచట వారిరువురును కలసి కొంతకాలముండిరి. తాను సన్యాసియయ్యెను. తన్నే నమ్ముకొన్న నా బాలిక నాతడు విడనాడలేదు. తన యవ్యాజానురాగముచే నామె హృదయమును చూరగొనెను. ఆ తరుణమున నాతడు ఆమెకు ఎన్నో యపూర్వ శిక్షణలనిచ్చి ఆమెను తన శిష్యురాలిగా చేసికొనెను. ముచ్చటగా మూడు నెలలు గడిచినపిదప రామకృష్ణుడు దక్షిణేశ్వరమున కేగెను. శారదాదేవి జయరామవటికి వచ్చెను. ఆమె శరీరము జయరామవటిలో నున్న, హృదయమంతయు దక్షిణేశ్వరములోనే శ్రీరామకృష్ణుని చరణ సరోజములో బద్ధమాయెను. జయరామవటిలోనున్నను ఆమె, తన భర్త యిచ్చిన శిక్షణలను సదా స్మరణకు తెచ్చుకొనుచు శ్రద్ధతో వాని నాచరించెడిది. అది

మొదలుగా రామకృష్ణుడే ఆమెకు గురుదైవము, ఇష్టదైవముగా నేర్పడెను. భర్తనుమించిన పరమదైవము లేడని యామె యుద్దేశ్యము. ఒకనాడొక శిష్యుడు పూర్తిగా సన్యసింపదలచి తన భార్యతో "నీకు నేను కావలెనా? భగవంతుడు కావలెనా?" అని ప్రశ్నించెనట. "నాపై ఏల ఆధారపడెదవు? భగవంతుని నమ్ముకొనుము" అని చెప్పెదమని అతడా ప్రశ్నను వేసెను. ఆమె ఆ సంగతి మాతృదేవికి చెప్పగా "నాకు భర్తయే గావలెను. భగవంతు డక్కరలేదని చెప్పకపోయితివా?" అని ప్రత్యుత్తరమిచ్చెనట.

ఒకనాడామె జయరామవటిలో తన భర్తను గూర్చి వింతగా చెప్పుకొనుటను విని భర్తకడకేగవలెనని నిశ్చయించుకొని ఆయనవద్దకు పోయి, అతనినిచూచి వీరినేనా, ప్రజలు పిచ్చివాడనుకొనుచున్నది అని ఆశ్చర్యపడెనట. ఒకనాడామె తన భర్తచెంత "నాకు ఒక కొడుకైనను ఉండరాదా?" అని మనసులో చింతించగా నాతడు "ఒకరు నిద్దరు కాదు నీ సంతానము ఈభూమండలమంతయునువ్యాపించియుండును" అని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. 1873 వ సంవత్సరమున మే నెల 25 వ తేదీన శ్రీరామకృష్ణుడు షోడశీపూజను నాచరించెను. ఈ పూజయందు రామకృష్ణుడు తన భార్యను జగజ్జననిగా పూజించి తన సర్వస్వమును ఆమె పాదములవద్ద ధారపోసెను. ఆమె పాదముల చెంతనుంచినది స్థూలమైన జపమాలికయే కాదు. తన యనుభవములతో గ్రుచ్చిన అపురూపరత్నమాలిక. రామకృష్ణుని జీవితము త్రిజగన్మోహనమయిన మధురకావ్యము దానిని పవిత్రమైన శారదాదేవికే అతడర్పించెను.

ఆమె అంతఃకరణమును వర్ణించుటకు మాతృభావము ఒక్కటిచాలును. ఒకనాడొక శిష్యుడామెను "నీవేమితల్లివి?" అని ప్రశ్నించగా ఆమె "నేను భౌతికకారణమైన తల్లికంటె నపారమునగాఢము అయిన ప్రేమనువర్షించుతల్లిని" అని చెప్పెను. ఆమెపాదములు పాపములుచేసిన వారు స్పృశించినప్పుడు భగ్గు, భగ్గుమని మండెడివి. పదేపదే గంగాజలముతో ప్రక్షాళనము చేసికొనినగాని ఆ మంట శాంతించెడిది గాదు. ఆ విషయము తెలిసిన ఒక శిష్యుడు ఆమె పాదములను స్పృశించుటకు జంకుచుండగా నామె లాలనగా "రా నాయనా! రా సంశయింపకుము. మరి మాజన్మకు ప్రయోజనమేమి?" యని పిలిచెను. శిష్యులకు ఆమె ఎన్నో సేవలు చేసెడిది. ఒక శిష్యుడు గజ్జిచే బాధపడుచుండగా ఆమె తన చేతితో ముద్దలు కలిపి నోటిలో పెట్టెడిది. ఒక శిష్యురాలి కూతురు తివాచీకి అశుభ్రపరచగా నామె తనే స్వయముగా దానిని శుభ్రపరచెను. ఇంచుమించుగా ఆమె సేవలుపొందని శిష్యులే లేరు. అదియు నుపదేశము "మంచిగంధపు చెక్క నరగదీసినట్లు సాధనచేసిన భక్తుడు పరిమళించును" అని ఆమె చెప్పెను. "చంద్రునిలోకూడ కళంకమున్నది కాని సచ్చిదానందమూర్తి, నాజీవితమున కళంకమును లేశమైన జారనీయకుము" అని ఆమె దేవుని ప్రార్థించును. ఆమె తనశిష్యులతో "రామకృష్ణుడే నాగురువు, దైవము, అతడే ప్రకృతి, అతడే పురుషు, క్షుద్ర దేవతలనుండి పరాత్పరుని వరకు అన్నియు నాతడే" అని పల్కెను.

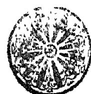
1886 వ సంవత్సరము ఆగస్టు 16 వ తేదీన రామకృష్ణుడు మరణించెను. అతడు మరణించిన పిదప ఆమె తనవలన ఏమిచేయను ఉపయోగము లేదని ప్రాయోపవేశము చేయగా రామకృష్ణుడు ఆమెకు తేజోరూపమువలన కనిపించి "అట్లు చేయకుము. నీవు చేయవలసిన పని చాలా యున్నది. లోకమునందలి ప్రజలు మురికిగుంటలలోని పురుగులకంటె హీనముగా నున్నారు.

వారి నుద్ధరించుటకే నీ వుద్భవించితివి'' అని చెప్పెను. ఆమె తన శిష్యులతో, సోమరులు అనవసరమయిన వ్యాసంగములందు దిగుదురు. కావున ఒక నిముసమయినను సోమరితనము పనికి రాదు'' అని చెప్పినది. 1954 వ సంవత్సరమున మార్చి నెల ప్రబుద్ధి భారతి యను పత్రికయందు "Mothers Grace" అనగా తల్లి అనుగ్రహము అను వ్యాసమును చదివినచో మాతృదేవి యుపదేశము అంజలి వైశిష్ట్యము తెలియును. మాతృదేవి అగాధ కరుణా స్వరూపురాలు. ఆమె శీలము గతానుగతికమైనది కాదు అందును స్వతంత్రమైన వికాసమున్నది. ఒకనాడు ఒక ప్రవర్తన లేని స్త్రీ ఆమె వద్దకు వచ్చినపుడు రామకృష్ణుడా స్త్రీని రానివ్వవలదని శారదాదేవికి చెప్పిరి. నిప్పువంటి ఆమె శీలమున కు చెవ లంటవని ఆతనికి తెలుసు అయినను లోక సంగ్రహార్థము ఆమెకు అట్లు చెప్పెను. అమె ఆ కట్టడిని పాటింపలేదు. రామకృష్ణుడు తిరిగి దానిని ప్రస్తావించలేదు. శారదామాత మహాత్మ్యము అగాధమయినది. ఆమె లోకమునకు గావించిన మేలునుగూర్చి ఆలోచించినచో మనమాశ్చర్య నిమగ్నుల మగుదుము. ''బూడిదలో పొరలిన పిల్లివలె ఆమె మహాత్మ్యమును దాచుకొనుచున్నది'' అని రామకృష్ణుడు చెప్పెను. మాతృదేవి నెఱపిన లోకహిత మపారము. దానిని గూర్చి వివరించుట ఎవ్వరికిని సాధ్యముకాదు. కానీ ఏదో చంద్రుని కొక నూలుపోగు అనునట్లు ఆమె జగజ్జన హిత బుద్ధినిగూర్చి కొంచెమయినను స్ఫురింప చేయవచ్చును.

మాతృదేవి 1912 వ సంవత్సరమున మూడవసారి కాశీయాత్రకు వెళ్ళినప్పుడు అచ్చట తన శిష్యులు రామకృష్ణుని పేరిట జరుపుచున్న సేవా కార్యక్రమములకు సంతసించి వారికి పది రూపాయలు చందా నొసగెను. ఆ పది రూపాయలను నేటికిని ఆమె శిష్యులామె జ్ఞాపకార్థము పెట్టెలో భద్రపరచియున్నారు. రామకృష్ణుడొకసారి యామెను పరీక్షించుటకై ''నీవు నన్ను సాంసారిక జీవనమునకు లాగుటకు వచ్చితివా?'' యని ప్రశ్నించగా నామె ''లేదు. నేను మిమ్ము సంసారజీవితమున కేల లాగవలెను? మీరు ఎన్నుకొనిన మార్గముననే మీకు సాయము చేయుటకు వచ్చితిని'' అని చెప్పెను. ఆ సమాధానమునకు రామకృష్ణుడు సంతసించెను. 1919 వ సంవత్సరమున మాతృదేవికి భయంకరమైన జ్వరము వచ్చెను. క్రమముగా పరిస్థితి దిగజారినది. ఆమె కాళ్ళు రక్తహీనతచే ఉబ్బు చూపినవి. ఆమె శిష్యులందరును మాకేది దారి? అని ఏడ్చిరట. 1920 వ సంవత్సరమున జూలై 20 వ తేదీన రాత్రి 1-30 గంటలకు దేహమును చాలించెను. చనిపోవుటకుముందు శరీరము బిగుసుకొనిపోయి ముఖము నల్లబడి, ముఖమునుండి ఒక దివ్యజ్యోతి బయటికి వెలువడెను. మరణానంతరము పూజా సమయమున దుర్గాదేవివలె ప్రశాంతముగా నుండెను. అపుడు శిష్యులు ఆమె నిటు ప్రార్థించిరి.

ఓం సర్వమంగళ మాంగళ్యే! శివే!
సర్వార్థ సాధికే శరణ్యే! త్ర్యంబకే దేవి!
నారాయణి! నమోస్తుతే.
ఓం, శాంతిః, శాంతి, శాంతిః.

శ్రీరామకృష్ణసమితి (శింగపేట) శ్రీ శారదాదేవి జన్మదినోత్సవ సందర్భముగా 8, 9, 10 తరగతుల బాలబాలికలకై నిర్వహించిన వ్యాసరచన పోటీయందు ప్రథమ బహుమతి నందిన దీ వ్యాసము—సం॥.

అనుష్ఠానము

వె. వి. సిద్ధారెడ్డి

ప్రస్తుత లోకమున వాచాజ్ఞానము ప్రబలి అనుష్ఠానము సన్నగిలుచున్నది. దీనినే శ్రీ వశిష్ట మహర్షులవారు "వాచావివేకము అవివేకముతో సమానమని" శ్రీరామచంద్రులవారికి బోధించెను. శ్రీకృష్ణపరమాత్ములవారు గీతయందు లక్ష్యమునుగూర్చి ఒకింతజెప్పి లక్ష్యసాధనను గూర్చి ఎక్కువగా జెప్పెను, ధ్యేయమును ఒకింత జెప్పి ధ్యానమునుగూర్చి విస్తారముగా బోధించెను. సాధ్యమును మితముగాజెప్పి సాధనను మిక్కుటముగ ప్రతిపాదించెను. ప్రస్తుత మానవలోకములోనున్న లోపమేమనగా! లక్ష్యము మీద ఉన్నంత ఆసక్తి లక్ష్యసాధనమీద లేకపోవడమే, ఎంతటి అగాధ సముద్రమైనను చిన్నపడవ నాధారముగా జేసికొని అవలీలగ దాటవచ్చును. అలాగే అనుష్ఠానమునందున్న చిన్న చిన్న సాధనలు నియమముగ అభ్యసించుటవలన మోక్షము జేరవచ్చును "నశ్రేయో నియమంవినా" నియమబద్ధమయిన జీవితము లేనివారు పశుతుల్యులే యగుదురు. భోజనాది కార్యక్రమమునకు ఎట్లు నియమమును పాటించుచున్నారో. అలాగే ప్రార్థన, జప, ధ్యానవిచారణాదులను అనుదినము నియమము తప్పక అనుష్ఠించవలయును ఆహారనియమము, నివాస నియమము, బ్రహ్మచింతనములను రత్నత్రయముల మూటిని ముముక్షువులు జీవితాంతమువరకు పాటించవలయును. సాధన లేనిచో భౌతికశక్తులు కూడా లభింపనేరవు ఇక అధ్యాత్మిక శక్తుల గూర్చి వేఱుగ జెప్పవలయునా? దీనినే శ్రీ వేమనార్యులవారు "సాధనమున పనులు సమకూరు ధరలోన" అని వక్కాణించెను. "రసరీ ఆవత జాతతో శిల్ పర్ హోతనిశాన్" కఠినమైన రాతి నేలమీద చీమలు రోజూ నడచినచో దానిపై ఒక దారి ఏర్పడగలదు, కఠినమగు శిలను భేదించు సామర్థ్యము అల్పమగు చీమకెట్లు కలిగినది? అభ్యాస ప్రాబల్యముచే, నిరంతర ప్రయత్నముచే, అలాగే బావిగట్టుపై ప్రతిదినము కుండను పెట్టుచుండినచో కొంతకాలమునకు గట్టుపై కుదురు ఏర్పడగలదు, రాతిని ఖండించు సామర్థ్యము కుండ కెట్లేర్పడినది? నిరంతరసాధనచే! అలాగే భయంకరమయిన అజ్ఞానమును జీవుడు ఆత్మవిచారణానుష్ఠానాదులచే పటాపంచలు జేసి వేయగల్గుచున్నాడు.

"అజ్ఞోఽపి తజ్జ్ఞతామేతి
శనైః శైలోఽపి చూర్ణ్యతే
బాణోఽప్యేతి మహాలక్ష్యం
పశ్యాభ్యాస విజృంభితమ్" వ॥ గీత

అభ్యాసముద్వారా అజ్ఞాని జ్ఞానియగుచున్నాడు. ప్రతిరోజు కొంత కొంత కొట్టుచుండినచో కొండకూడ పిండి పిండి అయిపోవుచున్నది. గురి బాగుగ అభ్యసించినట్లయిన సుదూర లక్ష్యమునుకూడ బాణము ఛేదించి వేయుచున్నది. అభ్యాసమున కిట్టి ప్రభావముకలదు. మరియు

"ప్రయత్నాద్యతమానస్తు
యోగీ సంశుద్ధ కిల్బిషః
అనేకజన్మ సంసిద్ధ
స్తతోయాతి పరాంగతిమ్" భ॥ గీత

పట్టుదలచే ప్రయత్నించునట్టి యోగి పాపరహితుడై అనేక జన్మలందు చేయబడిన అభ్యాసముచే యోగసిద్ధిని బొందినవాడై, ఆపిదప సర్వోత్తమమగు మోక్షమును బొందుచున్నాడు.

శ్రీ భగీరథుడు తీవ్రతరయత్న మాచరించి ఎట్టకేలకు గంగను భూలోకమునకు తీసికొని రాగలిగెను. శ్రీ ధ్రువుడు స్థిరనిశ్చయము కలిగిన

వాడై ఘోర తపంబాచరించి నారాయణుని సాక్షాత్కరించుకొనెను. శ్రీ బుద్ధదేవుడు నిర్వాణప్రాప్తి కలుగువరకు ఈ ఆసనమునుండి లేవను అని భీష్మప్రతిజ్ఞ కావించి ఎట్టకేలగు శత్రువగు మారుని జయించి నిర్వాణస్థితిని బడసెను. శ్రీ రామకృష్ణపరమహంసాది పూజ్య మహాత్ములందరు ఇలాగే దృఢతరదీక్ష వహించి పరమపద మలంకరించియున్నారు. నా మనస్సు నిలుచుట లేదు మహానుభావా! అని అర్జునుడు విన్నవించగా "అభ్యాస వైరాగ్యాదులద్వారా నీ మనస్సును నీవే స్వాధీన పరచుకొనవలయును" శ్రీ కృష్ణపరమాత్ములవారు ఆనతిచ్చిరి. దీనిని పరికించిన అనుష్ఠానముయొక్క అసాధారణశక్తి అవగతమగును.

"సర్వేషు కాలేషు" ఎల్ల వేళల తన్ను స్మరించవలసినదిగా భగవానుడాదేశించెను. శ్రీ గాంధీమహాత్ములవారు దేహవియోగ సమయమున "హేరామ్" అని రామనామస్మరణ ఎట్లు చేయగలిగెను? జీవితమంతయు రామనామమును స్మరించుటవలన. కావున ముముక్షువులు ధ్యానకాలమున మాత్రమే యోగులుగా వుండి తదనంతరము భోగులుగానుండక నిరంతరము స్వస్వరూపములో నుండుటకు ప్రయత్నించవలెను. ఇందులకు గురుశాస్త్రములు దారి చూపగలవు నడవవలసినది తనే కదా! తమ ఆకలి, రోగములను తమప్రయత్నముచేతనేతొలగించుకొన్నట్లు, తమ అజ్ఞానమునుకూడ తమ ప్రయత్నముచేతనే తొలగించుకొనవలయును.

"శరీర మాద్యంఖలు ధర్మసాధనం" మోక్షసాధనయందు దేహముయొక్క స్వస్థత ప్రముఖస్థాన మాక్రమించుచున్నది. వార్ధక్య దశయందు పరమార్థసాధనలందు దేహేంద్రియాదుల అశక్తతవల్ల సక్రమముగ జరుగవు. ఇనుము వేడిగా నున్నపుడే వంగతీయవలెను చల్లబడినచో వంచ వీలుకాదు. దీపమున్నప్పుడే ఇల్లు చక్కబెట్టుకొనవలెనన్నట్లు శరీరము ఆరోగ్యముగ నున్నపుడే అంతశ్శత్రువులను దునుమాడి ఆత్మ సామ్రాజ్యాధికారమును జేపట్టవలెను.

ప్రస్తుత లోకమున దేవుని పూజిస్తూ జీవుని తిరస్కరిస్తున్నారు. జీవుడు నా అంశమేనని గీతాచార్యుడు పలికియున్నాడు. "ఆత్మౌపమ్యేన" ఆత్మదృష్టితో సకల చరాచర భూతకోటిలోని ఆత్మయు నా ఆత్మయు ఒక్కటే. వాని సుఖదుఃఖములు నా సుఖదుఃఖములు ఒక్కటేనని భావించి సర్వ చరాచరములపై జీవకారుణ్యము, భూతదయ అలవరచుకొనవలెను. ముముక్షుజనులకు పరమత సహనము అత్యంతావశ్యకము తన మతమును అభివృద్ధి పరచుకొనుచు ఇతర మతములలోని మంచిని గ్రహించవలెనేకాని పరమత దూషణ, నిందాదులు పనికిరావు.

"ప్రమాదో బ్రహ్మ నిష్ఠాయాం
నకర్తవ్యః కదాచన
ప్రమాదో మృత్యురిత్యాహ భగవాన్
బ్రహ్మణ స్సుతః" వి॥ చూ॥

బ్రహ్మనిష్ఠయందు, తత్త్వ విచారణయందు, ఆధ్యాత్మిక సాధనలయందు మందత్వము, సోమరితనము పనికిరావు. సోమరితనమే మరణమని భగవంతుడగు సనత్కుమారుడు పల్కెను, అని శ్రీ శంకరాచార్యులవారు వ్రాసిచ్చిరి మరియు

"శ్రద్ధకు సమమైనది మరియొకటి లేదని" ఎందరో మహాత్ములు వచించియున్నారు. కావున ముముక్షువులు శ్రద్ధాళువులై, అమూల్యమయిన కాలమును సద్వినియోగ పరచుకొనవలయును. మహాత్ముల జీవితచరిత్రలు పరిశీలించినవారు ఎంతటి శ్రద్ధతో శ్రమించి స్వస్వరూప సాక్షాత్కారము పొందగలిగినది అవగాహనమగును. ప్రతి ముముక్షువు మహాత్ములకోవలో పయనించి

గమ్యమును జేరుటకు తీవ్రతరయత్న మాచరింపవలెను. మహాదుర్లభమగు ఈ నరజన్మ లభించినందున మోక్షాసక్తులై సద్గురుదేవుల నాశ్రయించి వారి ఆదేశప్రకారము శ్రద్ధాభ్యాస వైరాగ్య తత్త్వ విచారణాదులద్వారా నిరంతర కృషిసలిపి ఈ జన్మధ్యేయమగు పరమపద మలంకరింతురుగాక!

లోకాస్సమస్తా స్సుఖినోభవంతు.

మానవుడు

శ్రీ వివేకానందస్వామి

ఈ మానవశరీరమే సకలవిశ్వమునందును సర్వోత్కృష్టమైన శరీరము. మానవుడే మహోన్నతమైన ప్రాణి. అన్నిజంతువులకంటెను అందరు దేవతలకంటెను మానవుడే శ్రేష్ఠుడు. మానవునికంటె ఘనుడింకొకడు లేడు. దేవతలైనను సరియే మరల దిగివచ్చి మానవశరీరముద్వారా మాత్రమే పరిపూర్ణత నందవలసియున్నది. మానవుడుమాత్రమే పరిపూర్ణత నందగలడు. అది దేవతలకుకూడ సాధ్యముకాదు. యూదుల మహమ్మదీయుల మతమున, దేవతలను తదితరములన్నింటిని సృష్టించినపిదప భగవంతుడు మానవుని సృజించెను. మానవుని సృజించి దేవతలందరిని మానవునకు నమస్కరింపుడని యాదేశించెను. ఇబ్లిస్ తప్ప, అందరును అట్లే చేసిరి. ఆ అపరాధమునకు భగవంతుడు ఇబ్లిస్‌ను శపించెను. దానివలన అతడు సాతాను అయ్యెను. ఈ కథ వెనుకనున్న మహాసత్యమేమి? ఈ మానవజన్మమే మనము పొందగలిగిన మహోత్కృష్టమైన జన్మము.

ఇది గమనార్హమైన విషయము. ఒక్క అపవాదమైనను లేక అన్నిమతములును మానవుడు తన సనాతన సహజస్థితినుండి అధఃపతనమేయని విశ్వసించుచున్నవి. పౌరాణిక గాథలలో వర్ణించినను స్పష్టమగు వేదాంతభాషలో వివరించినను లేక మనోహరములగు కవితలల్లినను వాని విషయ మిదియే.

నిజమగు మానవుడు అద్వితీయము అనంతము సర్వవ్యాప్తము అగు చైతన్యము. ఛాయామానవుడు, అతడెంత ఘనుడైనను, అతీతుడగు మానవుని మంద ప్రతిఫలనమే. నిజమగు మానవుడు, అనగా చైతన్యము, కార్యకారణముల కతీతమగుటచేతను దేశకాలములచే నిబద్ధము కాకపోవుటచేతను, స్వతంత్రముగ నుండవలెను. ఛాయామానవుడు, అనగా ప్రతిఫలనము, దేశకాలనిమిత్తములచేత బంధింపబడియుండుటచేత అది బద్ధము. లేదా మనకొందరు వేదాంతుల భాషయందు మానవుడు బద్ధుడైనట్లుకన్పించును. కాని నిజముగ బద్ధుడు కాడు.

ఏ పుస్తకములు శాస్త్రములు తత్త్వగ్రంథములుగాని మానవునివలె కన్పించు ఆ ఆత్మయొక్క వైభవమును ఊహింపనైన ఊహింపలేవు. ఉన్న మహావైభవోపేతుడైన భగవంతుడు ఆ ఆత్మయే. ఆ భగవంతుడే ఎన్నడైనను ఉండినది ఇప్పుడుఉండునది ఇకమీదఉండబోవునదియును.

మానవుడు తన వెలుపలగల భగవంతుల కొరకై నిష్ఫలమైన అన్వేషణపిదప ఆ పరిభ్రమణమును పూర్తిచేసి తాను బయలుదేరిన స్థానమునకే వచ్చిచేరును—అదియే మానవుని ఆత్మ. ఏ భగవంతునికొరకై తాను కొండలు కోనలు వెదకుచుండెనో, దేవాలయములు చర్చీలు స్వర్గములలో గవేషించుచుండెనో, స్వర్గమున నాసీనుడై ప్రపంచము పాలించుచుండునని యూహిం

చుచుండెనో, ఆ భగవంతుడు తన ఆత్మయే అని మానవుడు కనుగొనును. సోఽహం(అతడే నేను) సోఽహం. భగవంతుడు నేనే, మరియొకరు కాదు. ఇక ఈ అల్పపు 'నేను' ఎన్నడును ఉండియుండ లేదు.

భగవంతు నారాధించుటకు నీవొక ప్రతీకను కనుగొనవచ్చును. కాని శ్రేష్ఠతరమైన ప్రతీక ఇప్పటికే యున్నది, అదియే సజీవుడైన మానవుడు. భగవంతు నారాధించుటకు నీవొక దేవాలయమును నిర్మింపవచ్చును అది మంచిదే కావచ్చును. కాని శ్రేష్ఠతరమైనది ఎంతో ఉత్తమమైనది అయిన దేవాలయము ఇప్పటికేయున్నది. అదియే మానవశరీరము.

సజీవుడైన భగవంతుడు నీయందేయున్నాడు. అయినను గుడులు గోపురములు కట్టుచు కపోల కల్పితమైన చెత్తనంతటిని నమ్ముచున్నావు. పూజింపదగిన ఏకైక దైవము మానవశరీరములోని మానవఆత్మ మాత్రమే. అన్ని జంతువులునూ దేవాలయములనుటకూడ సత్యమే. కాని మానవుడే సర్వోత్తమ దేవాలయము. ఆ దేవాలయములో నేను పూజింపజాలనిచో ఇక ఏ ఇతర దేవాలయమైనను నిరుపయోగమే. ప్రతిమానవశరీరము అను దేవాలయమునందు భగవంతుడు ఆసీనుడై యున్నాడని నేను గుర్తించిన క్షణముననే, ప్రతి మానవుని ఎదుటను భక్తిప్రపత్తులతో నిలిచి అతనియందు భగవంతుని చూడగలిగిన క్షణముననే—ఆక్షణముననే నాకు బంధవిమోచన మగును, బంధకారణములన్నియు అదృశ్యములగును, నేను ముక్తుడ నగుదును.

మానవునియందు ఇక స్వార్థమే లేనపుడు, ఎట్టి ఆస్తియు 'నన్ను' 'నాది' అనుట కేదియు లేనపుడు, తనను తాను సంపూర్ణముగా పరిత్యజించినపుడు, 'తనను' నిర్మూలించుకొనినపుడు అట్టి మానవునియందు సాక్షాత్ భగవంతుడే నిలుచును. ఏలన అట్టి మానవునియందు స్వీయసంకల్పము పోయినది, అణగిపోయినది, మూలనాశనమైనది, అట్టివాడే ఆదర్శమానవుడు.

మానవుని వికాసమును కొలుచుట కొకటియే మార్గము. ఇంద్రియములకు క్రిందదిగవిడిచి ఉన్నతతర వాతావరణములో జీవింపగలుగుట, ఊపిరితిత్తులనిండుగ స్వచ్ఛమైన ఆలోచనల నెడు-ఆక్సిజనను ఎంత పీల్చుకొనగలడనుట, ఆ ఎత్తున ఎంతకాలము ఉండగల డనుటయునే.

మొదట మనము భగవంతుల మగుదము గాక అటుపిమ్మట ఇతరులు భగవంతులగుటకు సాయము చేయుదము గాక. 'అగుము, చేయుము' ఇది మన తాత్పర్యము గాక. ఎవనినిగాని పాపి యనకుము. అతడు దేవుడని అతనికి చెప్పుము. ఒక వేళ దెయ్యమనునదే ఉండినను, మన విధి భగవంతుని గుర్తుంచుకొనుటయేగాని దెయ్యమును కాదు.

నీవు ఒక శరీరమవని యనుకొనినపుడు, విశ్వమునుండి నీవు భిన్నుడవు. నీవు ఒక జీవుడవని తలచినపుడు ఆ శాశ్వతవహ్నిలో నొక నిప్పురవ్వవు. నీవు ఆత్మవని భావించునపుడు సర్వమును నీవే.

భేషజముచే ఏ ఘనకార్యమును సాధింపబడదు. ప్రేమద్వారామాత్రమే సత్యముకొరకు ఆరాటమువలననే అపారమైన శక్తివలననే అన్ని కార్యములును సాధింపబడుచున్నవి. తత్ కురు పౌరుషమ్ - కనుక నీ మగటిమి ప్రకటింపుము.

మనకు ధర్మముకాదు కావలసినది, ధర్మము నతిక్రమించు శక్తి. మనము ధర్మాతీతులము కావలెను. ధర్మములచే నీవు కట్టబడినచో నీవొక బంకమట్టిముద్దవగుదువు. నీవు ధర్మాతీతుడవు అవునా కాదా అనునది ప్రశ్న కాదు, మనము ధర్మమున కతీతులమనెడు ఊహయే — దానిపైననే మానవచరిత్ర యావత్తును ఆధార

పడియున్నది.

ప్రతిమానవుడును ఇప్పటికే అనంతుడు. ఈ గొళ్ళెములు చిలుకలు వివిధపరిస్థితులు మాత్రమే అతనిని మూసిపెట్టుచున్నవి. కాని అవి తొలగింపగనే అతడు వెలుపలికి దూసికొనివచ్చి తన నావిష్కరించుకొనును.

యోగితప్ప ప్రతిమానవుడును బానిసయే. ఆహారమునకతడు బానిస. గాలికి భార్యకు పిల్లలకు ధనమునకు దేశమునకు పేరుప్రతిష్ఠలకు ప్రపంచములోనిక వేయున్నొక్కంటికి అతడు బానిస. ఈబంధములలో నేయొక్కబాని చేతను నియమితుడుకాని ఆమానవుడుమాత్రమే యథార్థమైన మానవుడు. యథార్థమైన యోగి.

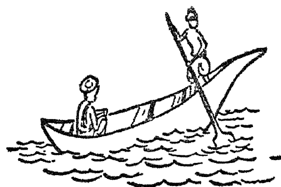
ప్రస్తుతవికాసపు పరిధులలో ప్రతివానికిని తనను తాను బాగుచేసికొనుటకు అవకాశము కలదు. మనలను మనము విడగొట్టుకొనలేము. మనలోనున్న ప్రాణశక్తిని కుంఠితము చేయలేము కాని దానికి మరొక గమ్యము చూపుటకు మనకు స్వాతంత్ర్యము కలదు.

మానవులు అనుష్ఠానశీలురు శారీరకముగ బలవంతులు అగునట్లు శిక్షితులు కావలెను. అట్టి పురుషసింహములు ఒక పది ప్రపంచమును జయింపగలవు, లక్షలకొలది గొర్రెలు జయింపలేవు. రెండవవిషయము, ఎంత గొప్పదైనను వ్యక్తి ఆదర్శమును అనుకరించుట మానవులకు నేర్పరాదు.

మానవుడు చిన్నపెట్టెలో అణచిపెట్టబడిన అనంతమైన స్ప్రింగువంటివాడు. ఆ స్ప్రింగు విప్పుకొనుటకు ప్రయత్నించుచున్నది. ఈ విప్పుకొను ప్రయత్నమే మనముచూచు ఈ సాంఘిక ఘటనలన్నియును.

మీరు భగవంతుని పుత్రులు, శాశ్వతానందమునకు భాగస్వాములు, పవిత్రులు పూర్ణపురుషులు భూమిపైని దేవతలు మీరా–పాపులు! మనుష్యుని పాపి అనుటయే పాపము. మానవస్వభావముపై నది చెరుపరాని కళంకము.

మనము ప్రతియొక్కరము ఒక జీవకణము నుండి ఉద్భవించినవారమే. మనకుగల సర్వశక్తులును అందే ఇమిడియుండినవి... ఆ శక్తులన్నియు అచ్చటనే యుండినవి, గర్భితముగనే కావచ్చును కాని ఉండినది అందే. అట్లే అనంతమైన శక్తి మానవుని ఆత్మయందున్నది, ఆ సంగతి అతనికి తెలిసినను తెలియకపోయినను సరియే. దాని ఆవిష్కరణమునగా దానియందు మనకు స్పృహ తెలియుటయే. నిదానముగ ఆ విరాట్ పురుషుడు మేలుకొనుచున్నాడు, అతనికి తన శక్తినిగూర్చి స్పృహవచ్చుచున్నది, ఉద్బోధితుడగుచున్నాడు. అతని చైతన్యము వికసించుకొలది అతని బంధములు ఇతోధికముగ వీడిపోవుచున్నవి. సంకెలలు తెగిపడుచున్నవి. ఇక త్వరలో అతడు తన అనంత శక్తి జ్ఞానములను సంపూర్ణముగ తెలిసికొని లేచి నిటారుగ నిలబడు రోజు రానున్నది. ఆ మహోన్నత పర్యవసానమును శీఘ్రతరము చేయుటకు మనమందరమును సాయము చేయుదముగాక. (సంకలనము)

సత్కథాతరంగిణి:

శారదకు ఐదవఏడు వచ్చింది. అది మరీ పసితనము. వారిది చాలా బీదకుటుంబము. అందువల్ల రామచంద్రముఖోపాధ్యాయ ఆమె పెండ్లికి ఒప్పుకున్నాడు. పెళ్లికొడుకు శ్రీరామకృష్ణుడు. ఆయనకు ఇరువదిమూడు ఏండ్లు. దక్షిణేశ్వర కాళికాలయములో పూజ చేస్తుండేవాడు. ఆయన పూజ మామూలు పూజ కాదు. విగ్రహాన్ని తల్లిలాగా చూచేవాడు. పూజచేస్తూ ఒక్కొక్కసారి ఆ పూలు తనమీద కూడా వేసుకునేవాడు. అందువల్ల అతనికి పిచ్చి ఎక్కిందని వార్తలు వ్యాపించినవి. అది విని తల్లి చంద్రాదేవి ఆయనను కమార్పుకూరుకు పిలిపించింది. పెళ్లి చేస్తే పిచ్చి కుదురుతుందనుకుంది. పెద్ద కుమారుని ద్వారా రామకృష్ణునకు తెలియకుండా సంబంధాలు చూచింది.

కాని ఇది కనిపెట్టిన రామకృష్ణుడు ఇలా చెప్పాడు. 'జయరాంబాటిలో రామచంద్ర ముఖోపాధ్యాయ యింటికి పొండి. అక్కడ నాకొరకు ఈతాకు కట్టిన పిల్ల ఉన్నది.' ఈతాకు కట్టటమంటే ఇదివరకే నిర్ణయమయి ఉన్నది అని అర్థము. రామకృష్ణుని అన్నగారు అక్కడకు పోయి అడుగగానే రామచంద్ర ముఖోపాధ్యాయ ఒప్పుకున్నాడు.

కోడలికి సొమ్ములు పెట్టాలి గదా! తన దగ్గిరా, ఏమీ లేదు. అందువల్ల చంద్రాదేవి కొన్ని అరువు సొమ్ములు తెచ్చిపెట్టింది. పెళ్లి జరిగిపోయింది. శారద సొమ్ములు చూచుకుని సంబరపడింది. పెళ్లి కాగానే అత్తవారింటికి తీసుకుపోయారు. అరువు సొమ్ములు తిరిగి ఇవ్వాలి కదా, కాని చంద్రాదేవికి అవి తీయటానికి మనసు రాలేదు. కాని రామకృష్ణుడు శారద నిద్రపోతున్నప్పుడు నెమ్మదిగా తీసివేశాడు. నిద్రలేచి శారద సొమ్ములు పోయినవని ఏడవ మొదలుపెట్టింది. అప్పుడు చంద్రాదేవి తన చిట్టి కోడలిని కౌగలించుకుని 'శారదా! నీవు పెద్దదానివైన తరువాత మా అబ్బాయి మంచి సొమ్ములు చేయించి పెడతాడులే' అని చెప్పి ఓదార్చింది.

తన కెప్పుడు పెండ్లయిందో శారదకు జ్ఞాపకమే లేదు. తన పెళ్లి అయిన పది రోజులకు ఈత పండ్లు పండినవని ఆమె తర్వాతికాలంలో చెప్పింది

కని విని యెరుగని నయనితో
మానితముగ పెండ్లి జరిగె మన శారదకున్
కని యెరుగము విని యెరుగము
మన శారద సొమ్ములతడు మాయగ దీసెన్.

* * *

పూర్వకాలంలో ఒకసారి దేవతలూ రాక్షసులూ సంధి చేసుకుని అమృతంకోసం పాల సముద్రాన్ని చిలకడానికి సన్నద్ధులయ్యారట. సముద్రమంత కడవలో పెట్టడానికి కవ్వం అంత పెద్దది కావాలిగదా, వెదకి వెదకి మందరపర్వతాన్ని తీసుకువచ్చారు. అంత పెద్ద కడవకు అంత పెద్ద కవ్వం సరిపోయింది. కవ్వానికి తగిన త్రాడు కావద్దూ. సర్పాణా మస్మి వాసుకిః అని విష్ణువు అంశయేమైన వాసుకి అనే మహా సర్పాన్ని పిలుచుకు వచ్చారు. రాక్షసులు ఆ సర్పం తలలూ దేవతలు తోకా పట్టుకుని చిలక నారంభించారు.

మామూలు పెరుగుకుండ అయితే కొయ్య కవ్వం తేలికగాబట్టి తేలుతూ నిలబడి ఉంటుంది. కాని ఈ కవ్వం పెద్ద కొండ అయ్యె. ఆ బరువుకు అది అగాధమైన పాలసముద్రంలోకి క్రమంగా జారి మునిగిపోయింది. ఇంత కష్టపడి చేసిన ప్రయత్నమూ వ్యర్థమయిపోయిందే అని కుయ్యో మొర్రో అని మొత్తుకుంటూ దేవతలు విష్ణుదేవుడివద్దకు పోయారు. దయాసముద్రుడైన ఆయన దయదలిచి పెద్ద తాబేలుగా రూపు దాల్చాడట. అదే కూర్మావతారం.

అలా తాబేలై క్షీరసాగరంలో దూకి మందరగిరి క్రింద లేవదీశాడట. ఇలా క

వ్యం మళ్లీ లభించగా, అది మళ్లీ మునగకుండా విష్ణువు కూర్మరూపంలో మోస్తూ ఉండగా దేవ దానవులు క్షీరసాగరమథనం మళ్లీ ప్రారంభించారు.

'శ్రేయాంసి బహు విఘ్నాని' ఒక మంచి పని పూర్తిచేయాలంటే ఎన్నో అడ్డా లెదురౌతాయట. మహాబలవంతులైన దేవదానవులు అలా మథిస్తూ ఉండగా పాలసముద్రంలోంచి మొట్టమొదటగా హాలాహల విషం పుట్టిందట. ఆ మహావిషం ఆకాశానికి ఎగిసి దిగంతరాళాలకు వ్యాపించి పాతాళందాకా వేరుపారి ముల్లోకాలనూ కాల్చివేయ సాగిందట.

తమను రక్షించే వాడెవడని దేవతలు దానవులూ చెల్లాచెదరుగ పామును వదిలేసి పారిపోయారట. అలా పారిపోయిన దేవతలు ఈశ్వరుడి దగ్గరకు పరుగెత్తి, మహానుభావా నీవే మమ్మల్ని రక్షించాలి. ఈ హాలాహల విషాన్ని నీవే భక్షించాలి. లోకాల్ని కటాక్షించాలి అని స్తోత్రం చేశారు.

నీ కంటె నొండెఱుంగము
నీ కంటెం బరులు గావనేరరు జగముల్
నీ కంటె నొడయ డెవ్వడు
లోకంబుల కెల్ల నిఖిలలోక స్తుత్యా.

భక్తజన వశంవదుడైన ఆ శంకరుడు వారిపై దయదలచి భూన భోంతరాళములలో వ్యాపించిపోయిన ఆ హాలాహల విషాన్ని పిడికిటబట్టి ముద్దచేసి నోట్లో వేసేసుకున్నాడట!

కానీ మింగేస్తే ఎలా! పొట్టలో ఉన్న లోకాలకు ఉపద్రవమని ఆ విషాన్ని అలాగే గొంతులోనే నిలిపివేశాడట. అప్పటినుండీ ఆయనకు గరళకంఠుడని పేరు స్థిరపడిపోయింది.

అలాగ ఉపద్రవాలన్నీ గడిచి మథనం కొనసాగించగా క్షీరసాగరంలోంచి కామధేనువూ ఉచ్చైశ్శ్రవమూ మొదలైనవన్నీ వచ్చి తుదిని అమృతకలశం ధరించి ధన్వంతరి భయటకు వచ్చాడట.

రాక్షసులు ఆ ధన్వంతరి చేతిలోని అమృతకలశాన్ని ఎగరేసుకుని పరుగెత్తిపోతూ ఉంటే దేవతల కుయ్యాలించి మహావిష్ణువు మళ్లీ మోహినీ అవతారం ధరించి రాక్షసులను మోసగించి దేవతలకే ఆ అమృతమంతా పంచిపెట్టాడుగదా!

అలాగ సజ్జనులు తమకు ఎన్ని బాధలు కలిగినా సహించి విష్ణువులాగా ఈశ్వరుడిలాగా ఇతరులకు ఉపకారాన్నే చేస్తూ ఉంటారు.

గమనిక

శ్రీరామకృష్ణమఠ సేవాసంఘ ఉపాధ్యక్షులు శ్రీమత్ భూతేశానందస్వామిజీ మహరాజులవారు మార్చి నెలలో దక్షిణభారత దేశమునకు వేంచేయుదురని పాఠకమహాశయులకు తెలుపుట కానందించుచున్నాము. దిగువ నీయబడిన తేదీలలో ఆయా ప్రదేశములందలి శ్రీరామకృష్ణమఠములందు వారు విడియుదురు.

రాజమండ్రి	మార్చి	12 తేదినుండి	15	తేదివరకు
మద్రాసు	మార్చి	16 ,,	23	,,
ఉటకమండ్	మార్చి	24	30	,,
మైసూరు	మార్చి	30	2	ఏప్రిలువరకు
బెంగుళూరు	ఏప్రిలు	2	6	తేదివరకు
సికిందరాబాదు	ఏప్రిలు	7	10	,,

భక్తిరత్నావళి

మూలము : విష్ణుపురి

అనువాదము : విష్ణుచిత్తుడు

(తృతీయ విరచనము)

11

మృత్యుభయముతోకూడ సకలభయములను హరించుటయందు భక్తి సామర్థ్యమును సూతుడు ప్రకటించుచున్నాడు.

నోత్తమశ్లోకవార్తానాం జుషతాం తత్కథామృతమ్
స్యాత్సంభ్రమోన్తకాలేపి స్మరతాం తత్పదాంబుజమ్॥ (1-18-4)

భగవంతుని లీలావిశేషములను నిరంతరము స్మరించుచు ఆతని కథామృతమునే నిరంతరము ఆస్వాదించుచు ఆ చరణారవిందములనే నిరంతరము ధ్యానించు భక్తుడు మరణసమయమునకూడ భయమునుగాని తత్తరపాటునుగాని అనుభవింపడు కదా!

12

భక్తిమార్గముయొక్క ఉత్కృష్టతను శ్రీశుకుడు వివరించుచున్నాడు.

మర్త్యస్తయానుసవమేధితయా ముకున్ద శ్రీమత్కథాశ్రవణవర్ణన చిన్తయేతి।
తద్ధామ దుస్త్యజ కృతాన్తజవాపవర్గం గ్రామాద్వనం క్షితిభుజోపి యయుర్యదర్థా॥
(10-90-50)

భగవద్వైభవమును నిరంతరాయముగ వినుటచేతను కీర్తించుటచేతను గాఢతరమైన ధ్యానముద్వారా భక్తుడు జరామరణముల కతీతమైన పరంధామమును చేరుకొనుచున్నాడు. చక్రవర్తులు సైతము తమ సామ్రాజ్యములను పరిత్యజించి అరణ్యములలో ఏకాంతవాసము చేయుట ఆ పరమపదము నందుకొనుటకే.

13

భగవద్గుణకీర్తన మెట్లు పనిచేయునో శ్రీశుకుడు తెలుపుచున్నాడు.

యానీహ విశ్వ విలయోద్భవవృత్తిహేతు కర్మాణ్యనన్త విషయాణి హరిశ్చకార।
యస్త్వఙ్గ గాయతి శృణోత్యనుమోదతేవా భక్తిర్భవేద్భగవతి హ్యపవర్గమార్గే॥
(10-69-45)

విశ్వముయొక్క సృష్టిస్థితివినాశములలో పరమపురుషుడు అనంతములు అమేయములు అయిన లీలలతో ఆవిర్భవించినాడు. ఆ దివ్యమాహాత్మ్యముల నెవడు ˈ రించుచు వినుచు ఆనందించునో అతనికి పరాభక్తి సిద్ధించును.

14

భక్తి మనస్సునందలి సకలభయములను ఎట్లు హరించునో సనకాది కుమారులు వచించుచున్నారు.

కామం భవః స్వవృజినైర్నిరయేషు నః స్యాచ్చేతోఽలివద్యదినుతే పదయోరమేత।
వాచస్తు నస్తులసివద్యది తేంఘ్రిశోభాః పూర్యేత తే గుణగణైర్యది కర్ణరంధ్రః॥
(3-15-49)

మా మనస్సులు తుమ్మెదలవలె నీ పాదపద్మములయందే సక్తములైనచో, మా పలుకులు తులసీదళములవలె నీ పాదమహిమనే ఆశ్రయించినచో, మా చెవులు నీ గుణకీర్తనముల చేతనే నిండినచో, ఇక మా పాపములు మమ్ము నీచజన్మములకేగాని నరకములకేగాని కొని పోయినను మేము గణింపము.

15

వివేచనాపరులెల్లరును భక్తిసాధన నవలంబింపవలెనని నందుడు పలుకుచున్నాడు.

మనసోవృత్తయోనః స్యుః కృష్ణపాదాంబుజాశ్రయాః ।
వాచోభిధాయినీర్నామ్నాం కాయస్తత్ప్రహ్వణాదిషు॥ (10-47-66)

మా మనస్సులు నిరంతరము శ్రీకృష్ణధ్యానముననే లగ్నములై యుండునుగాక. మా వాక్కులు అతని భవ్యనామములనే ఉచ్చరించునుగాక. మా శరీరములు అతని ఎదుట సాష్టాంగపడుగాక.

16

వివిధములగు వ్రతముల నాచరించుటకంటె భగవన్నామకీర్తనమే శ్రేష్ఠతరమైనదని యముడు వచించుచున్నాడు.

గృణతాం శృణ్వతాం వీర్యాణ్యుద్దామాని హరేర్ముహుః
యథా సుజాతయా భక్త్యా శుద్ధ్యేన్నాత్మా వ్రతాదిభిః॥ (6-3-32)

భగవద్గుణకీర్తనముల చేతను వానిని వినుటచేతను సులభముగా జనించు భక్తిచే పరిశుద్ధమైనటు ఆత్మ ఎట్టి వ్రతాచరణముల చేతనైనను పరిశుద్ధము కానేరదు.

17

భక్తియే జ్ఞానము నెట్లు కలిగించునో శ్రీకృష్ణుడు చెప్పుచున్నాడు.

యథా యథాత్మా పరిమృజ్యతేసౌ మత్పుణ్యగాథా శ్రవణాభిధానైః ।
తథా తథా పశ్యతి తత్త్వసూక్ష్మం చక్షుర్యథైవాంజన సంప్రయుక్తమ్॥ (11-14-26)

కాటుక పెట్టుటచే కన్నులు ఎట్లు సూక్ష్మవస్తువులను చూడగలుగు సామర్థ్యమును పొందునో అట్లే నా గుణకీర్తన జనితమైన భక్తియనెడు కాటుక ధరించిన మనోనేత్రము తత్త్వసూక్ష్మములను అవలీలగా దర్శించు సామర్థ్యమును పొందును.

వార్తలు-విశేషాలు

శ్రీ వివేకానంద జయంతి

శ్రీ రామకృష్ణమఠము మైలాపూరు (మద్రాసునందు) శ్రీ వివేకానందజయంతి 12-1-77 వ తేది వైభవముగా జరుపబడినది. మఠాంగణమున శ్రీ వివేకానందస్వామి చిత్రపటము మనోహరముగా నలంకరింపబడి భక్తులకు నయనానందమును మనఃప్రసాదమును కలిగించుచుండగా అనేకులు మఠపుపావన ప్రదేశమున సమాగతులైరి. ఉదయము 5 గంటలకు మంగళహారతితో ఉత్సవము ప్రారంభమైనది. ఉపనిషత్పాఠము గీతాపఠనము చండీ పారాయణము యథావిధిగా జరుగుచుండగా భజనలు కీర్తనలు మరియొకవైపున భక్త్యావేశముతో కొనసాగినవి. మధ్యాహ్నం 12 గంటలకు విశేషపూజ హోమము పరిసమాప్తి నొందినవి. ఉదయము 8-30 గంటలకు శ్రీమన్నిత్యబోధానందస్వామివారితో కూడ మఠస్వాములు మెరీనాయందుగల శ్రీ వివేకానందస్వామి విగ్రహమునకు మాలాలంకరణము గావించిరి. హారతి అనంతరము అచ్చట కూడ ప్రసాదవితరణము జరిగినది. మధ్యాహ్నము హోమము తరువాత మఠమున సమాగతులైన భక్తజనులకు ప్రసాదవితరణము జరిగినది.

ఆ సాయంకాలము శ్రీ వివేకానందస్వామి (చిత్రపటము) ఎదుట భక్తులెల్లరును ఆరాత్రికానంతరము సమావిష్టులైరి. శ్రీమన్నిత్యబోధానందస్వామి శ్రీ వివేకానందస్వామిని గూర్చి ప్రసంగించిరి.

శ్రీ వివేకానందస్వామియొక్క తేజపు మూలకారణములను గూర్చి భాషించుచు స్వామివారి అమెరికా కీర్తియంతయు ఆ తేజముయొక్క ఉపఫలితమేయనిరి. స్వామిజీ ఆధ్యాత్మిక తేజమునకు మూర్తీభావము, మానవప్రబోధకుడు, శ్రీరామకృష్ణునకు ప్రియతముడు. తేజమనునపుడు ఆయన క్షాత్ర తేజమును ఆధ్యాత్మిక తేజమునుకూడ గ్రహింపవచ్చును. ఈ క్షాత్ర తేజము ఆయనకు జన్మసిద్ధము. ఆధ్యాత్మిక తేజము ఆయన గురుదేవుని ప్రసాదము. శ్రీరామకృష్ణుడు తన నిర్యాణమునకు మునుపు తన సర్వస్వమును శ్రీ వివేకానందస్వామికి ధారపోసిన విషయము సువిదితమే.

అట్టి ఆ తేజోమూర్తి జనులకు ఆధ్యాత్మికతను బోధింపలేదు. రెండు చేతులతో పంచిపెట్టెను. ఆకారణముననే ఇప్పటికిని ఆయన రచనలపుటలు అమరములై జనుల నాకర్షించుచు జీవత్కంఠముతో గర్జించుచున్నవి. ఆయన ఉద్యమమునకు తమజీవితముల నర్పింపజేయుచున్నవి.

శ్రీ వివేకానందస్వామి దైవాంశ సంభూతుడనుట శ్రీరామకృష్ణులే పలుమారు పేర్కొనియుండిరి. ఆయన సప్తర్షులలో నొకడనియు నరమహర్షి అవతారమనియు దివ్యదర్శనమునందాయన చూచియుండెను. అట్లే కాశీపూరు గృహమున నుండినపుడు శ్రీ శివానందస్వామి ఒకరాత్రి వివేకానందస్వామి పడకచుట్టును ఎనిమిదేండ్ల బాలురు శివుని రూపములతో నృత్యము చేయుచుండుటను చూచెను. స్వామీజీ ఈశ్వరకోటిలోని వాడనియు కారణజన్ముడనియు శ్రీ రామకృష్ణులనిరి. స్వామిజీకి శరీరముండినంత మాత్రమున ఆయన మనవలె శరీరమునకు బానిసకాడు. ఆ మహాయోగి అమరనాథ్ క్షేత్రమున మృత్యుంజయుడై శివునినుండి స్వచ్ఛందమరణమును వరముగా పొందినాడు.

ఆయనలోని మానవాంశను గమనించినచో ఆయన భావావేశము అపరిమితము. ఆయన చేసిన పొరపాటులన్నియు ఆ అపరిమితమైన ప్రేమాతిశయమునుండి జనించినవే. దాని కాయన ఎన్నడును చింతింపలేదు. అట్టి పొరపా

టును మనమును చేయవలెనో వలదో ఎవరికి వారే నిర్ణయించుకొనవలసిన విషయము.

అట్లే ఆయన విశాల హృదయమునకును జాతి మతాది హద్దులు లేవు. ఆచారపరాయణుడగు శ్రీ తురీయానందస్వామిని అమెరికాకు రమ్మని ఆయన అర్థించినపుడు మొదట ఆయన అంగీకరింప లేదు. 'భారత దేశమును వదలుట నా ఆధ్యాత్మిక జీవితమునకు చావుదెబ్బ' అని నిరాకరించి నాడు. అపుడు స్వామిజీ 'శ్రీరామకృష్ణులను కలిసినప్పటినుండి నా హృదయము, నీవు సదాచారమందువో అనాచారమందువో, విశాలమై పోయినది' అనిమాత్రమని అచటినుండి వెడలి పోయెను. ఆ తరువాత తురీయానందస్వామియే స్వామి వెంట జనుటకు నిర్ణయించుకొనెను.

ఆయన బోధలనిననో, అవి వట్టిసిద్ధాంతములు ఆధ్యాత్మిక సాధనమార్గములు మాత్రమే కావు. ఆధ్యాత్మిక గమనమున మానసిక పరిపూరణమున భూమికల నతిక్రమించుటకు అవి దోహదకారులు. పాశ్చాత్యమున ఆయన బోధలయందాసక్తికి ఇది ముఖ్యకారణము. మన ఆధ్యాత్మిక సాధనలవంటివే సాధనలు పాశ్చాత్యులకును ఉన్నవి. స్వామిజీ బోధలు వానిని పూర్తి చేసి పరిప్లుతములగుటయే వారికి ముఖ్యాకర్షణ. ఆయన బోధలలో ఆయన స్వయముగా రచించినది రాజయోగ మొకటియే. మిగిలినవన్నియు ఉపన్యాసములు సంగ్రహములు.

ఆయనయే నిజమగు ఆచార్యుడు. తన జీవితమున ఆఖరిక్షణమువరకును జ్ఞానభక్తి రాజ కర్మయోగములను అనుష్ఠించుచునే యుండెను. శ్రీరామకృష్ణుని అనుగ్రహము వారిపట్ల ఆద్యంతమును ఉండినది. వారినుండి ప్రప్రథమముగ సమాధిని పొందిన దిస్వామిజీయే. చివరగా ఆయన 'ఆస్తి'నంతయు స్వీకరించినదియు స్వామిజియే.

మన శాస్త్రగ్రంథములపై అనురాగమును జన్మభూమిపై ప్రేమయును జీవితమున కాధారములుగ చేసికొనుడని తన బిడ్డల కాయన సందేశము. మన సర్వ కార్యకలాపములకును మన శాస్త్రములే ప్రమాణములుగ నుండవలెను. ఈ శాస్త్రములే గురువు జీవితమున నిరూపింపబడవలెను. నిజమగు ఆధ్యాత్మికతకు ప్రమాణము శాస్త్రములే. ఈ శాస్త్రములే మన దేశమున కవిత్వమునకు అన్నివిధముల కళలకును జన్మనిచ్చినవి. ఇక ఆధ్యాత్మికజీవనమున భావుకత మిక్కిలి అవసరము. శాస్త్రములు అధ్యాత్మిక జీవనము ఇవి రెండు మన జన్మభూమిపట్ల ప్రేమయందు సంగమింపవలెను.

జన్మభూమియనగా ఈ భూగోళపు ఒక తుంట కాదు ఒకభాష మతము ఇత్యాదులుకల సంఘము కాదు. మన జన్మభూమియనగా అనాది కాలమునుండి అసంఖ్యాకులగు అవతారపురుషులు ఋషులు సంచరించిన పావన దేశము. జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపి గరియసీ శ్రీ వివేకానంద స్వామికి ఆధ్యాత్మిక తేజమునకు కారణభూతములివియే. ఇవియే మనకును మన శక్తికిని కారణభూతములు కావలసియున్నది.

అవతారపురుషులు ఋషులును, సన్యాసులు భగవదర్పిత జీవములునుకాక మూడవదళ మొకటియున్నది. భగవద్భక్తులగు గృహస్థులయందు ఆత్మార్పణ బుద్ధి ఉద్బోధితము కావలెను. ఇట్లు ఆత్మార్పణ మొనరించుకొనిననే వ్యక్తిగత పురోభివృద్ధి శీఘ్రతరమగును. దీనివలన వ్యక్తిగతమైన ఇహలోకపు టభ్యుదయము దెబ్బతిన నక్కరలేదు. ఒక ఉద్యమమునకు ఆత్మార్పణము చేసికొనగలిగినచో వ్యక్తిగతమైన అభ్యుదయముకూడ దానికి దోహదముగనే ఉపయోగింపవచ్చును.

ఈ దృష్టితోడనే సర్వమానవులును ఆధ్యాత్మికభావముతో ఇహలోకజీవితమును అభ్యుదయమును పావనము చేసినొనుటకే దూరదృష్టి

తో స్వామి శ్రీరామకృష్ణోద్యమమును ప్రారంభించెను. ఇతర ఉద్యమములను గమనించినచో ఆధ్యాత్మికత యే కాని దేశభక్తియే గాని సాంఘిక సంక్షేమమే గాని తదితరము లేగాని ఒకటియే ప్రముఖమై కన్పించును. వీని నన్నింటిని ఏకము చేసిన విశిష్టత శ్రీ వివేకానందస్వామి దే.

మన దేశము అట్టి ఆచార్యునకై పరితపించుచుండగా విచ్చేసిన ఆ మహాపురుషునకు నీరాజనములు.

ఆదివారము 16-1-77 తేదీన బహిరంగ సమావేశము జరిగినది. శ్రీ మత్తపస్యానంద స్వామి అధ్యక్షత వహించది. శ్రీమత్ సిద్ధినాథానందస్వామి ఆంగ్లమున శ్రీ వివేకానందస్వామి జీవితమును బోధనలను క్రోడీకరించిరి. శ్రీ ఎన్. కృష్ణస్వామిరెడ్డి స్వామిజీయొక్క సంఘప్రేమను తవ దేశప్రజల యభ్యుదయమునకై వారి యారాటము ఆవేశపూరితులై యుద్ఘాటించిరి.

శ్రీ మత్తపస్యానందస్వామి సమాపక వాక్యములను పలుకుచు శ్రీ వివేకానందస్వామి బోధ నారీతిని చక్కగా వివరించిరి. ఆయన ఏ విషయమును గూర్చి ప్రసంగించినపుడు ఆ విషయమే సర్వప్రముఖమై తోచుననియు సమగ్రదృష్టితో వారి బోధ నర్థము చేసికొనవలెననియు ఆయన భూతభవిష్యద్వర్తమాన భారతదేశ చైతన్యమునకు మూర్తరూపమనియు మన ఆదర్శములు ఆశయములు అన్నియు భగవత్సాక్షాత్కార ప్రయత్నము నే మూలముగ చేసికొనవలెననియు యావత్ సంఘమునకు ముక్తిని సాధించుటయే, సామాజిక రంగముననే దానిని సాధించుటయే, శ్రీ వివేకానందస్వామి విశిష్ట బోధయనియు పేర్కొనిరి. సమావేశాంతమున భక్తులకు ప్రసాదవితరణము జరిగినది.

గ్రంథపరిచయము

జగద్గురు బోధలు

(ప్రథమ, ద్వితీయ సంపుటములు)

తమిళ రచయిత: శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతీ శంకరాచార్యస్వామి. అనువాదము: 'విశాఖ.' వెల: రూ. 6.00. ప్రాప్తిస్థానము: సాధన గ్రంథమండలి తెనాలి.

సనాతన భారతదేశంలో ఋషులూ రాజన్యులూ తదితర సభ్యజనులూ ఒకచోట సమావేశం అవడం తటస్థపడితే వేదశాస్త్ర చర్చలూ పురాణేతిహాస కథనాలూ జరిగేవట. అవి ఎంత మనోరంజకంగా ఉండేవో మనకు తెలియదు కాని స్వామివారి ఈ సభా ప్రసంగాలు చదివితే వాటి రుచిని కొంతవరకు ఊహించుకోవచ్చు. అద్వైత తత్త్వము మోక్షము భక్తి వేదాంతం మొదలైన గంభీర విషయాలేగాక శిక్షమాల, భయం ఎందుకు, వినాయకుడు, నల్లయ్య మొదలైన 'సామాన్య' విషయాలను కూడా ప్రస్తావించుతూ అన్నింటా వారు శాస్త్రవైదుష్యాన్నీ జనరంజకత్వాన్నీ చక్కగా మేళవించారు. ఇది రెండవ ముద్రణను అందుకోవడం ఎంతో ఆశాజనకం, అన్ని విధాలా ఆహారపు కొరతను అనుభవిస్తున్న మనం ఇలాంటి గ్రంథాలను చదువగలిగితే మనస్సుకు ఆహ్లాదమూ బుద్ధికి చక్కటి ఆహారమూ లభించి మళ్లీ మన ప్రాచీన తేజోవైభవాన్ని అందుకోగలమనిపిస్తుంది. ఈ గ్రంథాలలో ఉటంకింపబడిన గీతాశ్లోకాలు కావ్యశ్లోకాలు స్తోత్రశ్లోకాలు మొదలైనవి అన్నీ మన సాహిత్యపు ప్రగాఢతను వెలికి తెస్తూ గర్వకారణము లవుతున్నాయి. ఈ గ్రంథాలను కాలక్షేపంకోసమే అయినా తెలుగు తెలిసిన ప్రతివాడూ చదవవచ్చు. అధ్యయనంకోసం చదవగలిగితే ఇంకా శ్రేష్ఠం.

—మధుస్మిత.

అకారాది విషయానుక్రమణిక — ముప్పదిమూడవ సంపుటము

వివేకానందసింహగర్జనము

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

భారతీయులను ధీరజనులను చేయుటకు శ్రీవివేకానందస్వామి యొసగిన యుద్బోధనలనుండి అమూల్యములు ఉత్తేజకరములు అగువచనములను పెక్కింటిని రచయిత సేకరించి యనువదించిరి. శరీరమును పులకింపజేసి మనస్సును లోగొను రచన.

పుటలు : 30 వెల : 20 పైసలు.

సర్వం విష్ణుమయం జగత్

అనువాదకుడు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

శ్రీ వివేకానందస్వామి లండను నగరమున నొసగిన గాడ్ ఇన్ ఎవ్విరిథింగ్ అను ఉపన్యాసమున కిది యనువాదము. మతధర్మములపై స్వామి యుపన్యసించుచు మానవ జీవితోద్దేశమును జీవన విధానమును మనోహరముగ ఈశావాస్యోపనిషత్తుకు ధారాళ వ్యాఖ్యగ వివరించి యున్నారు.

పుటలు : 36 వెల : 35 పైసలు.

యువకులకు వివేకానందుల పిలుపు

అనువాదకులు :

బి. ఎస్. ఆర్. ఆంజనేయులు

నవభారతయువత నుద్బోధించుచు శ్రీ వివేకానందస్వామి యొసర్చిన యుపన్యాసములనుండి మేటి రత్నములను సేకరించి ఆంగ్లమున వివేకానంద స్పీక్స్ టు యంగ్ మెన్ అను పుస్తకము ప్రచురితమైనది దాని కిది యనువాదము. యువకులయందు ఆత్మవిశ్వాసమును దేశభక్తిని కార్యతత్పరతను ప్రోత్సహించు అమూల్య సంకలనము.

పుటలు : 56 వెల : 75 పైసలు.

ప్రథమ ముద్రణము.

పారమార్థిక సంభాషణలు

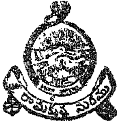
అనువాదకులు :

కందుకూరు మలికార్జునంగారు

మాతృదేవి శ్రీ శారదాదేవి, శ్రీ బ్రహ్మానందస్వామి, శ్రీ ప్రేమానందస్వామి, శ్రీ తురీయానందస్వామి శ్రీ శివానందస్వామి శ్రీ శారదానందస్వామి అనెడి ఆర్గురు జ్ఞానసిద్ధుల అమూల్యములగు భాషణము లిందున్నవి. నిత్యనూతనములగు పారమార్థిక సమస్యలకు వారిచ్చు ఉపదేశములు ఆధ్యాత్మ సాధకుల కత్యంతము ఉపయోగకరములు.

పుటలు: 424 వెల : రూ. 6-50

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

1977-వ సంవత్సరము, మార్చి మాసమున జరుగనున్న

ఉత్సవ కార్యక్రమము

శ్రీరామనవమి :

29-3-'77 మంగళవారము : సాయంకాలిక ఆరాత్రికానంతరము రామనామ భజన.

శ్రీచైతన్యజయంతి :

5-3-77 శనివారము : తిథిపూజ - దోలపూర్ణిమ.

6-3-77 ఆదివారము : 5 గంటలనుండి 6-30 గంటలవరకు బహిరంగ సమావేశము.

అధ్యక్షులు : శ్రీమత్తపస్యానందస్వామివారు.

వక్తలు : శ్రీ గభీరానందస్వామివారు (ఆంగ్లము)

డా. కె. రంగస్వామి అయ్యంగార్ (తమిళము)

ఆదివారములందు సత్సంగము :

సా. 4-00—4-20 వరకు శ్రీవిష్ణుసహస్రనామ పారాయణము (20-3-77)
శ్రీలలితా సహస్రనామము (13, 27-3-77)

4-20—4-30 ధ్యానము.

4-30—5-30 తమిళమున ఉపన్యాసములు.
శ్రీదక్షిణామూర్తి స్తోత్రము : డా. టి. ఎమ్. పి. మహాదేవన్ (13-3-77)
శ్రీవిష్ణుసహస్రనామము : శ్రీ ఆర్. కల్యాణసుందరశాస్త్రిగళ్ (20-3-77)
శ్రీమద్రామాయణము : డా. ఎన్. వీఴినాథన్ (27-3-77)

5-35—6-30 : ఆంగ్లమున ఉపన్యాసము.
శ్రీమద్భగవద్గీత : శ్రీమత్తపస్యానందస్వామివారు (13, 27-3-77)
శ్రీమత్ భూతేశానందస్వామివారు (20-3-77)

6-30—8-00 : ఆరాత్రికము, భజన.

ప్రత్యేకోపన్యాసములు : శనివారములందు సాయంకాలము 5-45 గంటలకు.

5-3-77 : శ్రీమద్రామాయణ పఠనము : శ్రీ పి. రామకృష్ణన్, ఐ.సి.ఎస్. (రిటైర్డు)
12-3-77 : త్రివిక్రమావతారము : శ్రీ ఆర్. కోదండరామన్.
26-3-77 : శ్రీమద్రామాయణము : డా. ఎన్. వీఴినాథన్.

ఇతర వారములందు ఉపన్యాసములు : సాయంకాలము 5-45 గంటలకు.

సోమవారములు : శ్రీరామకృష్ణ కథామృతము : శ్రీమత్ అమృతానందస్వామి (ఆంగ్లము)
మంగళవారములు : అధ్యాత్మరామాయణము : శ్రీమత్ గభీరానందస్వామి (ఆంగ్లము)
బుధవారములు : శ్రీమద్భాగవతము : శ్రీమత్ గోలోకానందస్వామి (ఆంగ్లము)
గురువారములు : అముదమొళి : బ్రహ్మచారి నిరంజనచైతన్య (తమిళము)
శుక్రవారములు : శ్రీ మహాభారతము : శ్రీ 'అణ్ణా' ఎన్. సుబ్రమణియన్ (తమిళము)

తదితరములు :

27-3-77 ఆదివారము : అంతర్యోగము.

9-3-77 బుధవారము : శ్రీమత్ యోగానందస్వామి జయంతి.

ఏకాదశులయందు సాయంకాలిక ఆరాత్రికానంతరము శ్రీరామనామ భజన (1, 15, 31-3-77).

శుక్రవారములందు సాయంకాలము 6-30 గంటలకు తిరువల్లిక్కేణిసుందరి దక్షిణ మాడవీథియందు 18-వ నంబరుగల శ్రీరామకృష్ణ మందిరమున శ్రీమత్ గోలోకానందస్వామివారి గీతోపన్యాసములు

ముఖ్యగమనిక : శ్రీరామకృష్ణమఠ సేవాసంఘ ఉపాధ్యక్షులు శ్రీమత్ స్వామి భూతేశానందజీ మహారాజులవారు మద్రాసు మఠమున మార్చినెల 16 వ తేదినుండి 23 వ తేది వరకు విడిసియుందురు. సాయంకాలిక ఆరాత్రికానంతరము భక్తులు ప్రతి దినమును వారి దర్శనము చేసికొనవచ్చును.

ఈ ఉత్సవము లన్నింటియందును భక్తులెల్లరును పాల్గొని భగవంతుని అనుగ్రహభాగ్యమును బడయగోరుచున్నాము.

అధ్యక్షులు,

శ్రీరామకృష్ణమఠము, మద్రాసు-600004.

మా తెలుగు ప్రచురణలు

శ్రీ రామకృష్ణులపై :	రూ. పై.
శ్రీ రామకృష్ణ కథామృతము	8-00
,, (క్యాలికో)	12-00
శ్రీ రామకృష్ణ జీవిత చరిత్ర	10-00
,, (క్యాలికో)	14-00
శ్రీ రామకృష్ణ బోధామృతము	8-00
,, (క్యాలికో)	15-00
శ్రీరామకృష్ణోపనిషత్తు	3-75
శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస నీతికథారత్నములు	2-50
గురూపదేశములు	2-00
శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస జీవిత సంగ్రహము	0-75
నా గురుదేవుడు	1-25
శ్రీ రామకృష్ణ దివ్యవాణి	1-50
శ్రీ శారదాదేవిపై :	
శ్రీ శారదాదేవి జీవిత చరిత్ర	4-00
శ్రీ శారదా ప్రసంగములు	3-00
శ్రీ శారదాదేవి	2-50
శ్రీ వివేకానందస్వామిపై :	
శ్రీ వివేకానంద జీవిత చరిత్ర	4-00
బాలల వివేకానందుడు	2-00
శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణ గ్రంథావళి 10 సంపుటముల సెట్టు (సాదా)	65-00
,, ,, క్యాలికో	73-50
విడి సంపుటములు ఒక్కొక్కటిసాదా	5-00
,, ,, క్యాలికో	6-50
సందేశ తరంగిణి (మొదటి భాగము)	4-00
,, (రెండవ భాగము)	5-50
జ్ఞానయోగము (ముద్రణలో)	

	రూ. పై.
భక్తియోగము	4-00
రాజయోగము	6-25
కర్మయోగము	4-00
వివేక సూర్యోదయము	4-00
యువకులకు వివేకానందుల పిలుపు	0-75
శ్రీ వివేకానంద సింహగర్జనము	0-20
సర్వం విష్ణుమయం జగత్	0-35
భారత యువజనులారా!	3-00
ప్రబోధ రత్నాకరము	2-50
శ్రీ వివేకానంద లేఖావళి (మొదటి భాగము)	2-25
,, (రెండవ భాగము ముద్రణలో)	
హిందూ మతము	4-00
అనుష్ఠాన వేదాంతము	2-50
ప్రాచ్యము, పాశ్చాత్యము	1-25
షికాగో నగరోపన్యాసములు	1-00
కులము, సంస్కృతి, సామ్యవాదము	3-00
భారత దేశము	2-00
భారతీయ మహిళ	2-00
నా సంస్కరణ యుద్ధ విధానము (ముద్రణలో)	
నవీన భారత దేశము	0-40
పవహారి బాబా (ముద్రణలో)	
నా జీవితము, జీవిత కార్యము	1-25
గురు, శిష్య సంవాదములు (ముద్రణలో)	
శ్రీమద్భగవద్గీత :	
శ్రీమద్భగవద్గీత (టీకాతాత్పర్య విశేషార్థసహితము)	9-00
పారాయణగీత తాత్పర్యసహితము	3-75
,, మూలము	2-00

దివ్యవాణి గ్రంథమాల:

	రూ. పై.
శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ	0–80
శ్రీ శారదాసూక్తి నవనీతము	0–80
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము	0–80
శ్రీ కృష్ణవాణి	0–80
బుద్ధ ఉవాచ	0–80
క్రైస్తు సూక్తిమాల	0–80
మహమ్మదు సూక్తి మంజరి	0–80

ఇతర ప్రచురణలు:

ముక్తిమార్గము	0–30
ఆరాత్రికము మరియు శ్రీరామనామ సంకీర్తనము	0–50

శ్రీరామకృష్ణ సేవాసంస్థ:

	రూ. పై.
తదాదర్శములు	0–50
తాపత్రయ చికిత్స	0–60
పారమార్థిక సంభాషణలు	6–50
ఆధ్యాత్మిక జీవనము	0–40
నారద భక్తి సూత్రములు	4–00
కఠోపనిషత్తు	2–00
శ్రీ దొడ్డ భాగవతము (మూడవ సంపుటము)	7–50
దేవీమాహాత్మ్యము	4–00
పరతత్త్వ ప్రసంగములు (ముద్రణలో)	
గిరీశచంద్ర	1–00
భక్తిమార్గము	1–00
బ్రహ్మానంద బోధనలు	4–75

ఇదియేకాక, ఆంగ్ల, సంస్కృత, తమిళ, హిందీ, కన్నడ గ్రంథములును, వేదాంత కేసరి (ఆంగ్లము), శ్రీరామకృష్ణ విజయము (తమిళము), శ్రీరామకృష్ణప్రభ (తెలుగు) అను మాస పత్రికలును, శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస, శ్రీ శారదాదేవి, శ్రీ వివేకానందస్వామి మున్నగు వారి ఛాయా చిత్రములు, త్రివర్ణ చిత్రములు, తైల చిత్రములు మున్నగున వెన్నియో మావద్ద లభింపగలవు.

శ్రీరామకృష్ణప్రభ (ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక)

ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన సుధను ఆంధ్రభాషలో ఆంధ్ర ప్రజానీకానికి ఆంధ్రదేశమంతటా అందజేయ వలయునను లక్ష్యముతో ప్రారంభింపబడియుండు ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక.

చదువరులందు భక్తి-జ్ఞాన-వైరాగ్య-సామరస్య-లోక సేవాభినివేశములను వర్ధిల్లజేయును.

ధార్మిక, తాత్త్విక, సాంస్కృతిక విషయములు ఇందు ప్రచురింపబడుచున్నవి.

సాధారణంగా ప్రతి సంచికలోనూ—ఉపనిషత్సత్యములు, సాధన ప్రకారములు, మహాత్ముల చరిత్రములు, సంభాషణలు, ఉపదేశసూక్తులు, శ్రీ శారదా-శ్రీ రామకృష్ణ-శ్రీ వివేకానందస్వాముల జీవితములనుండి, ఉపదేశములనుండి, మన జీవితముల నాధ్యాత్మికపథమున నడుప ప్రోత్సహింపజేయు విషయములు; 'మఠ' 'సేవాసంఘ' వార్తలు, గ్రంథసమీక్షలు-మున్నగునవి-ఈ పత్రికలో ప్రచురింపబడును.

జనవరి నెలనుండిగాని, జూలై నెలనుండిగాని కనీసము ఒక సంవత్సరమునకు చందాదారులుగా చేరవచ్చును.

సం॥ చందా రూ. 7–00 విడిసంచిక రూ. 0–70 జీవి॰ చందా రూ. 100

ప్రజాప్రబోధాత్మకమైన యీ యఖండ జ్ఞానయజ్ఞంలో సహాకరింప గోరు

శ్రీరామకృష్ణప్రభకు చందాదారులు కండి! చందాదారులను చేర్పండి!!

ఇట్లు వ్రాయుడు: శ్రీరామకృష్ణమఠము. మైలాపూరు, మద్రాసు - 600004.

A Cash Certificate of Rs. 1000.00 will yield Rs. 7328.07 in 20 years.

Plan ahead for future needs and invest in UBI Cash Certificates.
Watch how your money grows !

You can buy UBI Cash Certificates in denominations of Rs. 100.00 or its multiples for a fixed period—7, 10, 15 or 20 years. On maturity, you will get back a lump sum amount which may be more than seven times of your initial deposit.

Choose the amount and term you think suit you best.
Buy a UBI Cash Certificate today.

A few examples

Issue Price (Rs.)	Encashment value after 7 years	10 years	15 years	20 years
100	200.79	270.70	445.39	732.81
500	1003.96	1353.52	2226.95	3664.04
700	1405.54	1894.93	3117.74	5129.65
1000	2007.92	2707.04	4453.92	7328.07
5000	10039.60	13535.21	22269.60	36640.37
10000	20079.20	27070 41	44539.19	73280 73

For details, come to your nearest UBI branch

United Bank of India

సంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-600021) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మద్రాసు-600004) నుండి ప్రచురింపబడినది.